Nr. 91. Środa, 22 Kwietnia 1885. **Rok 75.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować.— Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 złr. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apost. Mość raczył Najwyższem pismem odręcznem z dnia 12 kwietnia b. r Kolomanowi hrabiemu Almassy seniorowi, nadać najmiłościwiej godność tajnego radcy z uwolnieniem od taksy.

Minister prezydent jako kierownik ministerstwa spraw wewnętrznych, zamianował oficyała Namiestnictwa Franciszka Wagnera, dyrektorem urzędów pomocniczych przy Namiestnictwie we Lwowie.

C. k. Rada szkolna krajowa zamianowała nauczyciela tymczasowego szkoły etatowej w Kaczanówce Edwarda Kisielewskiego, rzeczywistym nauczycielem szkoły etatowej w Iwanówce, i nauczycielkę tymczasową szkoły etatowej w Łozinie Alojzę Michałowską, rzeczywistą nauczycielką tejże szkoły.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 22 kwietnia.

Pomimo półurzędowych zaprzeczeń z Rzymu, z dziwnym uporem utrzymuje się pogłoska, iż Włochy w niedalekiej przyszłości wyręczą Anglię w obsadzeniu niektórych miejscowości w Egipcie i Sudanie. Wersya ta znajduje w tej chwili właśnie silniejsze aniżeli kiedykolwiek echo w najpoważniejszych organach publicystyki europejskiej, które podnoszą jej prawdopodobieństwo ze względu, iż dla Anglii wśród obecnych stosunków jest niemal kwestyą żywotną zawarcie odnośnej konwencyi, przypuściwszy naturalnie, że żadne z państw interesowanych w Egipcie nie podniesie przeciw niej swojego *veto*. Potwierdzenie też prawdopodobieństwa powyższej pogłoski, znajdujemy poniekąd we wczorajszym telegramie londyńskim donoszącym, iż rząd uchwalił bezzwłoczne wycofanie z Sudanu kolumny Grahama i najprzedniejszych wojsk okupacyjnych, a to pod pozorem iż względy humanitarne nie pozwalają wystawiać dłużej żołnierzy angielskich na skutki zabójczego klimatu Chwilowo znajdują się nad Nilem następujące wojska angielskie: W dolnym Egipcie stoi pod wodzą generała Stephensona 8.000 ludzi; w okolicy średniego biegu Nilu w Nubii pod Korti obozuje korpus generała Wolseleya, który w skutek ostatnich uciążliwych marszów, chorób i morderczych walk, liczy zaledwie 7.000 żołnierzy; w końcu na wybrzeżach morza Czerwonego, pomiędzy Suakimem i Tamai, stoi kolumna gen. Grahama, która staczając bezustannie i po większej części niepomyślne utarczki z zastępami Osmana Digmy, zredukowaną została do 10 tysięcy ludzi. Ogółem Anglia nie posiada nad Nilem więcej jak 23.000 wojska. Dla każdego innego mocarstwa, a przedewszystkiem dla Rossyi nie robiłoby różnicy uchylenie z widowni wojennej korpusu o powyższej sile. Inaczej jednak ma się rzecz z Anglią, która skutkiem niepraktycznego, przestarzałego i ciężkiego systemu rekrutacyi i mobilizacyi zmuszoną jest liczyć się skrupulatnie z każdym tysiącem gotowego do boju żołnierza, a w tej chwili tem bardziej, gdy wchodzi w rachubę ewentualność zbrojnego z Rossyą zatargu. Koła angielskie nie tają też bynajmniej, że W. Brytania skoroby raz ujrzała się w konieczności wystąpienia do walki z potężnem mocarstwem północnem, musiałaby się przygotować na to, iż wynik tej wojny byłby rozstrzygającym co do jej światowego stanowiska, niepomyślny bowiem rezultat kampanii groziłby jej następstwami, których na razie niepodobna obliczyć. Z jej klęski staraliby się niezawodnie skorzystać Irlandczycy wewnątrz kraju, Hiszpania na Gibraltarze, a na zewnątrz liczni współzawodnicy na morzu Śródziemnem, w Egipcie i południowej Afryce, nie wspominając już nic o stronie zwycięzkiej, Rossyi. To też rząd brytyjski zrozumiawszy sytuacyę, z niesłychanym pospiechem i energią przygotowuje się na wszystkich punktach, i czyni starania, aby zabezpieczyć sobie jeśli nie bezpośrednią, to przynajmniej pośrednią pomoc.

Zdaje się nie ulegać wątpliwości, że gdyby sprawdziła się wiadomość o projektowanej usłudze Włoch, gabinet rzymski nie dałby się do niej nakłonić z motywów platonicznych, lecz domagałby się od Anglii wyraźnego i praktycznego ekwiwalentu. Wśród obecnych jednak okoliczności względy militarne są dla W. Brytanii donioślejsze od politycznych. Anglia zawierając z Włochami układ w sprawie zajęcia jej miejsca nad Nilem, mniejby ryzykowała, niż pozostawiając wojska Wolseleya i Grahama zdała od widowni wojennej w Afganistanie.

We Włoszech opinia publiczna powitała w ogóle nieprzychylnie myśl zastąpienia wojskami włoskiemi angielskiego korpusu ekspedycyjnego. Dzienniki różnych odcieni już dzisiaj podnoszą bardzo energiczny głos przeciw podobnemu rozszerzeniu ekspedycyi na wybrzeżach morza Czerwonego, i wzywają rząd, aby nie dał się skusić do przyjęcia wobec Anglii zobowiązań, które ostatecznie mogłyby postawić Włochy w niemiłem położeniu i narazić na zachwianie dobrych stosunków z Rossyą.

Rada państwa.

(CIX. posiedzenie Izby wyższej).

† **Wiedeń**, 20 kwietnia (*Korespondencya Gazety Lwowskiej*). Prezes hr. Trauttmansdorff zagaja posiedzenie o godz. 11 min. 15. Oprócz wymienionych w dwu poprzednich sprawozdaniach są dziś z członków Polaków obecni także książę Sapieha i p. Siemieński. Publiczność w lożach i na galeryi tłumnie zebrana. Krótko po zagajeniu posiedzenia zjawił się w loży cesarskiej król Oskar szwedzko-norwegski, gdzie powitał go prezes gabinetu hr. Taaffe; niedługo jednak bawił.

Prezes poświęca wspomnienie po śmiertne zmarłemu członkowi Eitelbergerowi którego pamięć Izba czci przez powstanie z miejsc.

Bar. Helfert wnosi petycyę wiedeńskiego Towarzystwa geograficznego o subwencyę w ilości 5000 zł. z skarbu dla wyprawy dr. Lenza do Afryki nad rzekę Kongo, żądając, aby Izba natychmiast ją załatwiła. Izba zgadza się. Bar. Helfert motywnje tedy słuszność petycyi i wnosi, aby przekazano ją rządowi do dokładnego ocenienia.

Książę Khevenhüller popiera ten wniosek zewzględu na korzyści, jakie wyprawa ta mieć może dla wywozu austryackiego.

LISTY PARYSKIE

XXIV

Przed paru tygodniami zgasł w Paryżu Leonard Rettel, pisarz polski niepośledniej miary, chociaż niedość znany i nieoceniony należycie. Rettel urodził się w Galicyi w Podhajcach d. 6 listopada 1811 roku; poznałem go przed laty dwudziestu kilku gdy już był wiekiem i cierpieniami złamany, a jednak zawsze pełen zapału i życia. Przypominam go sobie — jakbym nań patrzał — na tle jasnego, widnego pokoju, bez firanek na szybach, zarzuconego foliałami, nieporządnie utrzymanego, przy quai Voltaire, nad Sekwaną, na trzeciem czy czwartem piętrze. Wydał mi się rzeźki ciałem i umysłem, z czołem wzniesionem w górę — a bez dumy — z jaśniejącą na niem niezaprzeczoną wyższością. Szlachetność i dobroć wiała z jego pogodnego uśmiechu, przedzierającego się przez nastrzępione wąsy i brodę szpakowatą, niby sól zmięszana z pieprzem. A soli było już więcej od pieprzu. Za siedzenia służyły nam grube, stare, w skórę oprawne wolumina. Rozmowa prowadzona przez gospodarza — ja bowiem tylko słuchałem — pieniła się jak Aï musujący, o barwach topazu, wlany nagle do kryształowego, przeźroczystego puharu. Opowiadał mi o krainie Cerwantesa, o dramacie i komedyi Calderona, Lope de Vegi, Tirso di Molina, Morito y Cabana i wielu innych. Czytał kiedy niekiedy, ślicznie z nich przez siebie przetłómaczone wyjątki, a to wszystko czynił z taką swobodą, z taką werwą, z taką dobrodusznością, wolną od wszelkiej pedanteryi, że nie wiedziałem nad czem więcej się unosić czy nad nauką mistrza czy nad wdziękiem tego gawędziarza czy nad jego prostotą i naiwnością niemal dziecięcą, uroczą, chwytającą za serce. Ciekawy czytelnik odnajdzie przedmiot naszej rozmowy, obrobiony później w formie rozprawy krytycznej p. t. „O literaturze dramatycznej hiszpańskiej", pomieszczonej w *Gazecie Warszawskiej* pod pseudonimem Jana Zamostowskiego; wtedy bowiem kiedy praca Rettla pojawiła się w druku, nazwisko jego zbyt ściśle związane ze wspomnieniami belwederskiemi nie mogło jeszcze figurować w łamach dziennikarstwa warszawskiego. Znał on wybornie południowe stosunki amerykańskie i zajmował się niemi gorąco. Jak tę znajomość jego oceniali obcy za dowód posłużyć może, iż pełnomocnicy uwierzytelnieni przy rządach republik zamorskich, sekretarze ambasad i generalni konsulowie francuscy, zamianowani na oddalone posady dyplomatyczne za oceanem, przychodzili przed wyruszeniem w podróż informować się u niego. On im dawał wskazówki, cytował źródłowe dzieła i broszury, charakteryzował instytucye, sprawy i ludzi. Przybywszy na miejsce i sprawdziwszy ścisłość uwag i sumienność rad naszego współziomka dziękowali mu listownie w wyrazach pełnych czci i szacunku. Do cenniejszych utworów pisarskich Rettla należą: „Wspomnienia o Adamie Mickiewiczu", przedmowy, objaśnienia i dopełnienia do dzieł wielkiego poety (wydanych przez syna), rodzaj pamiętnika z 1831 roku, którego tytułu w tej chwili nie pomnę, a który stanowi nader ważne źródło do dziejów onej doby, szczególniej do listopadowej nocy; w końcu „Cyryl i Metody" ogłoszony nakładem Jana hr. Działyńskiego w 1871 roku. Pomijam pewno inne jeszcze, bo mi je pamięć znużona nie przynosi. Pisał mało ale dobrze; czasem ślicznie. Dość jako przykład wspomnieć tutaj o cudnie, barwnemi wyrazami namalowanym przezeń portrecie Mickiewicza, podług którego modelować by powinni rzeźbiarze nasi swoje projekta do statuy, stanąć mającej w rynku krakowskim na monumencie dla autora „Pana Tadeusza". Artystą prawdziwym był Rettel. Los a szczególniej usposobienie pozwalały, iż nigdy nie traktował pisania jako rzemiosło.... dla chleba. Używał pióra do wypowiadania rzeczy szlachetnych i pożytecznych, wtedy tylko kiedy pierś lub głowa nabrzmiewały materyałem. Pragnąłbym szczerze by wydano dla wskrzeszenia pięknych wspomnień o Rettlu jego dzieła zbiorowe i aby do skompletowania ich odszukano przekłady dramaturgów hiszpańskich, znane mi w rękopisach, nigdy zaś dotąd — o ile wiem — niedrukowane.

Literatura polska w tak wyjątkowo dotąd trudnych okolicznościach i w tak ciasnych rozwija się szrankach, że nikt z uczciwych nie powinien szczędzić środków i usiłowań aby jej — nawet skromnym — przedstawicielom, ulżyć ciężaru w dźwiganiu cierniowych wieńców, by opromienić ich nazwiska blaskiem choćby pośmiertnego uznania. Język nasz nieprzystępny dla cudzoziemców niełatwo i nie prędko pozwoli doczekać się chwili, w której obcy oddadzą piśmiennictwu naszemu to czego mu swoi skąpią. A jednak już nawet obcy pragną być sprawiedliwymi. Nowo zamianowany profesor historyi literatury ludów słowiańskich w Collège de France, p. Léger — trzeci z kolei następca Mickiewicza na uświetnionej przezeń katedrze — we wstępnej swej onegdajszej prelekcyi zapewnił licznie zgromadzonych słuchaczów o swej bezstronności, określając wyraźnie tę bezstronność francuskiem stanowiskiem, które dozwoli mu — jak myśli i pragnie — tak lawirować pomiędzy staremi sympatyami a nową (domniemaną?) solidarnością i jednolitością aspiracyj, że ominie Scyllę i Charybdę, utrzymując się w granicach ścisłej, beznamiętnej, uczciwej krytyki naukowej. Pragniemy wierzyć tej obietnicy, nikt bowiem więcej od nas nie jest wyrozumialszym, nikt skromniejszym i potulniejszym, nikt zresztą goręcej nie wielbi prawdy. Niechęci i zadawnionej nienawiści nie przenosimy ani na literaturę ani na sztukę, choćby wrogich sobie narodów. Léger — grzeczny jak prawdziwy Francuz — spalił mnóstwo wonnych kadzideł w profesorskim trybularzu na cześć swego ostatniego poprzednika, Aleksandra Chodźki — i nader zręcznie prześliznął się po burzliwem morzu ogólników. Jak będzie dalej w właściwym czasie doniosę. Kurs jego, w miarę wygłaszania, drukować się ma w Wersalu, doszliśmy bowiem tutaj do tego, że oprócz dzienników, reklam i handlowych ogłoszeń — z powodu cen niezmiernie wygórowanych — nic a nic, ani wydawnictw miesięcznych, ani broszur politycznych, ani dzieł naukowych nie podobna powierzać typografiom paryskim.

Za to nie ma obecnie sali trochę większej i korzystniej oświeconej na północ zwróconemi oknami, której by malarze — albo przyjaciele i protektorowie malarzy — nie powierzyli kilkudziesięciu, ba! nawet kilkuset obrazów. W oczekiwaniu na otworzyć się mający za dwa tygodnie doroczny „salon" na polach Elizejskich mamy obecnie pośmiertną wystawę dzieł genialnego Eugeniusza Delacroix — z której dochód posłuży na wzniesienie mu pomnika — wystawę, także pośmiertną, słynnego realisty Bastien-Lepage'a, wystawę postellistów; mieliśmy niedawno wystawę akwarellistów, wystawę kobiet-malarek, itd., itp.... ale wszystkie te ekspozycye wymagające poważniejszego i obszerniejszego sprawozdania nie dadzą się wcisnąć w szczupłe ramy naszej pobieżnej kroniki, zwróćmy się zatem do Hotel de Ventes, gdzie niemal codzień wystawiają się bardzo dobre obrazy i sprzedają — stosunkowo do swej realnej wartości — nader licho.

(Dokończenie nastąpi.)

Zygmunt Sarnecki.

Izba przyjmuje wniosek bar. Helferta jednomyślnie, poczem przystępuje do porządku dziennego, na którym znajduje się tylko umowa rządu z koleją Północną, którą komisya kolejowa przyjąć zaleca w brzmieniu uchwalonem przez Izbę poselską.

Zabiera głos minister handlu bar. Pino (którego mowę w przekładzie z stenogramu podamy w jednym z najbliższych numerów *Gazety*).

Po mowie ministra nikt w dyskusyi ogólnej nie zabiera głosu; prezes wygłasza przeto zamknięcie dyskusyi ogólnej, poczem jednak udziela jeszcze głos komisarzowi rządowemu.

Komisarz rządowy, szef sekcyi w ministerstwie handlu p. Wittek: Zadaniem mojem będzie rozwinąć niektóre uwagi J. Eks. pana ministra handlu. W dziedzinie ekonomii społecznej walczą z sobą dwa prądy duchowe o panowanie; jeden spodziewa się po czynności jednostki wszystkiego; jest to prąd indywidualistyczny; drugi wysuwa czynność ogółu na pierwszy plan; jest to prąd kolektywistyczny Dwa te prądy owładają także dziedzinę kolejową: tu koleje prywatne, tam skarbowe. Ciekawa to rzecz obserwować, jak rozwój teoryi pod wpływem pomysłów prądu kolektywistycznego spostrzegać się daje także w dziedzinie prądu indywidualistycznego. Postulaty, które teoretycznie stawiają zwolennicy koleji prywatnych, okazują wpływ idei ogółowo-ekonomicznej. Nie już zupełną nieograniczoność w czynności interesu zarobkowego, nie już niekrępowanie się wobec państwa stawiają zwolennicy koleji prywatnych na czele, lecz skonstruowano pojęcie przedsiębiorstwa delegowanego, pojęcie, które wyraża, że interes zarobkowy u prywatnych także towarzystw w pewnych tylko granicach może przechodzić w czyn, które interes publiczny, dobrobyt państwa nakreśla jako niezmienną granicę, którą prywatne także koleje muszą mieć na względzie w staraniach około dopięcia swych celów. Niniejszy problemat rozwiązania kwestyi kolei Północnej, nosi cechę przeciwieństwa dwojga tych zapatrywań. Z jednej strony zwolennicy systemu koleji skarbowych, z drugiej strony zapatrywanie, że przy zastosowaniu zasad ekonomii ogółowej można utrzymać kolej Północną także jako przedsięwzięcie prywatne; a pozwoliłbym sobie z specyalnym przyciskiem wypowiedzieć, że ogółowo ekonomiczne ukształtowanie koleji prywatnych nie jest problematem, któryby należał do dalekiej przyszłości; poczyniono już gdzieindziej praktyczne doświadczenia; wskazuję na przykład dany przez Francyę, gdzie, co prawda przedewszystkiem fiskalne cele, stały na pierwszym planie. Ale i Włochy przedstawiają nam ciekawy przykład, jak to samo usiłowanie występować może w czynie z decydującego stanowiska ekonomii społecznej. Tam kierowniczą zasadą konwencyj jest panowanie państwa nad taryfami. Może mi wolno powiedzieć, że konstrukcya formy ruchu na kolei Północnej, jak się przedstawia w niniejszej umowie, jest próbą stworzenia przedsiębiorstwa delegowanego, przedsiębiorstwa prywatnego, któreby w jaknajdalej posuniętych rozmiarach zarządzane było ogółowo ekonomicznie, przedsiębiorstwa prywatnego, którego pomyślność bezpośrednio powiązana jest z państwem. Niech mi będzie wolno wskazać, że rozwój problematu kolejowego wielorako przedstawia się jako niezakończony przeprowadzeniem systemu koleji skarbowych... Komisarz rządowy wywodzi dalej, że „jeżeli niniejszą umowę zbadamy wedle owej miary, którą do podobnych transakcyj przykłada teraźniejsza teorya szkoły kolektywistycznej to umowa ta wytrzyma próbę"; że „przeto nie będzie można twierdzić, iżby postulat szkoły kolektywistycznej nie był starannie miany na względzie w postępowaniu rządu." Mowca w dalszym wywodzie przedstawia, że dziś oznaczyć cenę kolei Półn. wrazie wykupna, byłoby niepospolicie trudno, bo kolej zachowa wartość komercyalną, tylko nie teraźniejszą, lecz zmodyfikowaną w skutek ustania przywileju. Wywłaszczenie zaś byłoby najintenzywniejszem wkroczeniem w prawa prywatne, połączonem z pewnem *odium*, a szkodliwem dla kredytu kolejowego. Umowa ma tę wielką wartość idealną, że unika procesów, które skończyłyby się wprawdzie bez materyalnej straty dla państwa, ale miałyby bardzo nieprzyjemne następstwa dla kredytu kolejowego. Mowca rozwodzi się o ogromnych korzyściach dla ekonomicznego rozwoju Wiednia z obniżenia taryf od przewozu węgla; nakoniec wymienia korzyści z zobowiązania towarzystwa kolei Północnej do wybudowania kilku linij nowych lokalnych dróg żelaznych i korzyści dla skarbu z spłacenia 12 milionów gwarancyjnych zaliczek skarbowych. W ogólności tedy umowa uwzględnia postulaty teoryi najzupełniej, a nadto daje państwu korzyści praktyczne. Mowca kończy temi słowy: Czułbym się bardzo szczęśliwym, gdyby wywody moje posłużyły do przekonania wys. Izby, iż zapatrywanie to jest uzasadnione.

Po kilku uwagach sprawozdawcy komisyi, p. Bezecnego, na temat, że nikt nie zabrał głosu przeciw wnioskowi komisyjnemu, Izba uchwala przejść do dyskusyi szczegółowej, w której także nikt głosu nie zabiera. — Przyjęto umowę w drugiem i trzeciem czytaniu wszystkiemi przeciw 3 głosom.

Prezes: Posiedzenie to jest ostatnie w tej sesyi. Spełniliśmy w niej obowiązek nasz wiernie i sumiennie i z tem poczuciem, iż wiedzeni wspólnym patryotyzmem lojalnym, każdy z osobna wedle swego przekonania, przyczynił się do dopięcia jednego wspólnego celu. Spełniam zaszczytny obowiązek, dziękując w. Rządowi imieniem w. Izby za uprzejmą gotowość, z jaką zawsze ułatwiał dokładnemi informacyami nasze obrady, a szczególniej obrady komisyjne. Na uznanie nasze zasługuje także czynność Biura. A teraz, panowie, pozwólcie mi wam także wynurzyć gorącą podziękę za życzliwe zaufanie, którem mnie darzyliście, i którego mi bez zamącenia dochowaliście. Zaszczytne zadanie stało mi się przez to tak pocieszającem i przyjemnem, że na zawsze z wdzięcznością o tem pamiętać będę. Panowie! We wszystkiem, cośmy czynili i czegośmy dokonali, staraliśmy się w zakresie nadanej nam kompetencyi wspomagać przemądre intencye najmiłościwszego Pana i Cesarza naszego. Więc i w tej chwili z lojalną wdzięcznością powtórzcie za mną okrzyk, zawsze zapał wzniecający: Najj. Pan, najmiłościwszy Cesarz nasz niech żyje! (*Izba trzykrotnie okrzyk ten powtarza*).

Kardynał arcybiskup ksiądz Ganglbauer, dziękuje imieniem Izby prezesowi za bezstronne przewodniczenie. Jeżeli Izba uchwaliła niejedno z pożytkiem dla dobra pospolitego, nie najmniejsza w tem jest zasługa prezesa. Własne poczucie spełnionego patryotycznie zadania jest wprawdzie najpiękniejszą nagrodą, ale i od Izby całej niech prezes przyjmie wyrazy podzięki. (*Brawo*, *brawo*.)

Prezes dziękuje za te wyrazy i zamyka posiedzenie o godz. 1 m 25.

Prawodawcza działalność Rady państwa w ubiegłym okresie.

Dzisiaj, o godzinie 12 w południe Najj. Pan miał dopełnić aktu uroczystego zamknięcia sesyi Rady państwa. W chwili tak solennej w życiu konstytucyjnem państwa i jego ludów, wydaje się nam rzeczą właściwą przebiedz przynajmniej w zarysie dzieje ubiegłego sześcioletniego okresu prawodawczego i podać uchwalone przez nią główniejsze ustawy. W działalności prawodawczej zamkniętego właśnie okresu przebija przedewszystkiem dążność do uzupełnienia istniejących ustaw, a przedewszystkiem w kierunku skutecznej ochrony społeczeństwa, zwłaszcza zaś klas pracujących przed wyzyskaniem, przywrócenia równowagi w budżecie, podniesienia dotychczasowego poziomu ekonomicznego, wreszcie zapewnienia równouprawnienia wszystkim narodowościom, wchodzącym w skład państwa, która to myśl znalazła wyraz w ochronie krajowego ustawodawstwa i ścisłem przestrzeganiu zakresu prawodawczego, zastrzeżonego poszczególnym krajom koronnym.

I.

W pierwszym rzędzie wspomnieć tu należy o sprawach, wchodzących w zakres gabinetu wspólnego, a mianowicie o sprawach zagranicznych, wojskowych i krajów okupowanych.

Na sprawy zagraniczne rozciąga się działalność Rady państwa o tyle tylko, iż przysługuje jej prawo rozstrząsania i przyjmowania do wiadomości pewnej kategoryi traktatów państwowych, w pierwszym zaś rzędzie konwencyj handlowych. Pomijamy tutaj wyliczanie licznych tego rodzaju traktatów, albowiem zakres działania Rady państwa jest tutaj bardzo ograniczony i niepozostaje prawie w żadnym związku z jej czynnością prawodawczą.

Na polu wojskowości Rada państwa powołała do życia kilka ważnych ustaw, mianowicie o przedłużeniu ustawy wojskowej aż do roku 1889 przyczem oznaczono siłę zbrojną na stopie wojennej na 800.000 ludzi, o taksach wojskowych z d. 13 czerwca 1880, dalej nowelę do ustawy o obronie krajowej z d. 2go października 1882, według której czas służby wojskowej w armii lądowej wynosi 3 lata w linii, 7 lat w rezerwie, tudzież 12 lat dla tych, którzy bezpośrednio do obrony krajowej zostali zaciągnięci, wreszcie nową ustawę o obronie krajowej z dnia 24go maja 1883 roku.

Do prowincyj okupowanych odnoszą się ustawy o administracyi Bośnii i Hercegowiny z dnia 22 lutego 1880 roku i o ustanowieniu wspólnego związku celnego z Bośnią i Hercogowiną, z dnia 20 grudnia 1879 roku.

II.

Niezmiernej doniosłości była działalność Rady państwa na polu ustawodawstwa skarbowego. Dział najobszerniejszy, z którym pozostaje w scisłym związku szereg ustaw administracyjnych, cywilnych i karnosądowych, tudzież zarządzeń ministeryalnych, o których będzie mowa na innem miejscu. Obecny kanclerz skarbu przejęty wielkiem znaczeniem finansów dla rozwoju i utrwalenia potęgi państwa, podniósł program, którego główną myślą jest wyrównanie niedoboru państwowego przez wzmocnienie siły podatkowej obywateli tudzież urzeczywistnienie zasady równomiernego i słusznego rozkładu podatków. Przez lat pięć p. Minister dążył do wytkniętego celu konsekwentnie i niezmordowanie a ostatnim wyrazem tych zabiegów, jest obniżenie deficytu tak znaczne,iż jeden tylko krok dzieli nas od chwili, w której w rubrykach dochodu i rozchodu zapanuje zupełna harmonia.

W ciągu ostatniego sześciolecia przyjęto następujące ważniejsze ustawy: o przedłużeniu do końca r. 1885 działalności ustawy z d. 3 marca 1868 w sprawie uwolnienia od należytości i taksy stemplowej przy rozgraniczeniu gruntów włościańskich; o uwolnieniu od podatku nowych budowli, dalej przebudowań i przybudowań; nowelę do ustawy o podatku gruntowym z d. 28 marca 1880; ustawę o ulgach w opłacie należytości przy konwersyi kolejowych obligacyj pierwszeństwa; o częściowej zmianie ustawy o podatku od buraków cukrowych; o zmianie ustaw dotyczących podatku dochodowego i zarobkowego tudzież przepisów odnoszących się do stowarzyszeń zarobkowych, gospodarczych i zaliczkowych; ustawę o stemplu od kart do grania (15 kwietnia 1881), ustawę o głównej sumie podatku gruntowego na przeciąg lat 15, począwszy od 1 stycznia 1883 aż do ostatniego grudnia 1897 r (z d. 7 czerwca 1881); ustawę o podatku od wyszynku z dnia 13 czerwca 1881 r.; ustawę o uwalnianiu, w razie uruchomienia osób należących do siły zbrojnej od przypadającego na nie podatku dochodowego, taks i stempli; o ulgach przy konwersyi pretensyi hipotecznych; o czasowem uwalnianiu od uiszczania podatku dochodowego i zarobkowego okrętów zbudowanych w kraju i przeznaczonych do żeglugi na wodach krajowych; ustawę o podatku domowym z d 8 lutego 1882; ustawę o postępowaniu przy wykreślaniu mniejszych pozycyj hipotecznych; ustawę o podatku od nafty z d. 26 maja 1882; ustawę o podatku gorzelnianym z d. 19 maja 1884 i ustawę o uwalnianiu od należytości stowarzyszeń opierających się na wzajemności. Dalej w zakresie budżetu podnosimy ustawę o oznaczeniu dotacyi na utrzymanie Najw. Dworu (z roku 1879) i szereg kredytów na budowle.

Zasada równego opodatkowania znalazła przedewszystkiem zastosowanie przy podatku gruntowym, bo jakkolwiek procent wynosi $22^{7}/_{10}$ od czystego dochodu obliczonego na podstawie katastru, to przecież ów czysty dochód został ustalony z uwzględnieniem stosunków i gleby a ciężar rozdzielony równomiernie. Nieulega też wątpliwości, że gdyby nie najnowsze przesilenie rolnicze, które z różnych powodów zawisło ostatniemi czasy nad właścicielami ziemi, podatek ów dawałby się jeszcze mniej uczuwać, niżeli obecnie. Dla Galicyi ważną jest przedewszystkiem nowa ustawa o podatku naftowym zapewniająca ochronę produkcyi krajowej. Górnictwu naftowemu w kraju naszym groziła w. ostatnich czasach więcej niżeli kiedykolwiek konkurencya zagraniczna i dla tego też towarzystwo naftowe przez usta delegacyi galicyjskiej starało się o zaprowadzenie norm dla ochrony tej ważnej gałęzi przemysłu krajowego. Podatek gorzelniany ma z jednej strony przysporzyć nowe źródło dochodu dla państwa, z drugiej podnieść upadające t. z. wiejskie gorzelnie. O ile on wywrze wpływ na produkcyę kraju naszego, to okaże się w przyszłości, gdyż nowy ten podatek roku zeszłego zaprowadzony, dopiero w tegorocznej kampanii gorzelnianej znajdzie po raz pierwszy zastosowanie Podatek cukrowniczy i od produkcyi buraków cukrowych bardzo małe ma znaczenie w kraju naszym, pozbawionym prawie zupełnie tej gałęzi przemysłu. Pewnem jest jednak, że gdyby nie fatalne przesilenie, przez jakie przechodzi obecnie ten przemysł w Czechach i Morawie, przeto w krajach posiadających największe cukrownie, nowy podatek już teraz byłby przysposporzył skarbowi znakomite dochody. Rząd jednak poczynił ze swojej strony kroki aby niedać się rozwinąć przesileniu, i jest zupełna nadzieja, iż przedsięwzięte w tym kierunku zabiegi uwieńczone będą pomyślnym rezultatem.

Należy dalej nadmienić, że taryfa cłowa z d. 25 maja 1882 wprowadzająca zasadę ochrony przemysłu rodzimego, przysporzyła państwu znaczne dochody w sposób najmniej dla obywateli państwa uciążliwy.

Równolegle z temi reformami i na polu podatków i należytości, spotykamy się w ubiegłem sześcioleciu z szeregiem ul[g]. W pierwszym rzędzie wspomnieć tu należy o ulgach dla pożyczek krajowych w Galicyi, dla nowych budowli, dla stowarzyszeń o mniejszym czystym dochodzie niż 300 [zł]., dla konwersyi pożyczek zaciąganych w instytucyach kredytowych i t d.

Wyliczywszy pobieżnie uchwalone i obowiązujące już ustawy, nie możemy też pominąć uwagi, iż rząd w różnych czasach wniósł szereg cennych projektów, które jednak po pierwszych czytaniach przeszły do odnośnych komisyj i tam dotychczas pozostają. Wspominamy tu tylko o reformie podatku dochodowo-osobowego, o opodatkowaniu kapitału, o opłatach od czynności giełdownych i projekcie nowej taryfy cłowej.

III.

Niemniej gorliwą była działalność prawodawcza Rady państwa na polu gospodarstwa narodowego i komunikacyi. Z ustaw agraryjnych podnieść tu przedewszystkiem należy ustawę komasacyjną z d. 7 czerwca 1883, dalej ustawę z d. 11 maja 1884 regulującą w Galicyi i na Bukowinie prawo eksploatacyi minerałów zawierających żywicę ziemną; ustawę melioracyjną z dnia 30 czerwca 1884 r.; ustawę w sprawie rybołowstwa na jeziorze Garda; w sprawie zarządzeń przeciw filokserze; ustawa o nieszkodliwem odprowadzaniu wód górskich; o regulacyi Dunaju, Muru, Adygi, Drawy i Glawy. Dla ochrony przeciw zarazie bydlęcej uchwalono: ustawę w sprawie zapobiegania i tłumienia zaraźliwych chorób bydlęcych, a specyalnie zarazy bydła rogatego, dalej nowelę do tej ustawy zawierającej postanowienia karne przeciw osobom przekraczającym przepisy pomienionej ustawy.

Wielkiego znaczenia reformy zostały dokonane na polu ustawodawstwa przemysłowego. I tak Izba uchwaliła ustawę o sztucznych winach; nowelę do ustawy przemysłowej z dnia 15 maja 1883; ustawę mocą której kompetencya w wypadkach przekroczeń ustawy o domokrąźstwie przyznaną została władzom politycznym; ustawę z dnia 17 czerwca 1883 o powołaniu do życia instytucyi inspektorów przemysłowych; ustawę z dnia 21 czerwca 1884 o zatrudnianiu młodocianych robotników i kobiet; dalej o oznaczeniu czasu dziennej pracy i święceniu niedziel w kopalniach; szósty główny rozdział ustawy przemysłowej (ordynacya robotnicza) z roku 1885 i ustawę o uregulowaniu przemysłu zastawniczego.

Wśród wyliczonych ustaw pierwszorzędne miejsce należy się niewątpliwie noweli do ustawy przemysłowej, która dąży do uchylenia bezwzględnej wolności przemysłowej nadużywanej wielokrotnie, łącząc przytem wymagania naukowej teoryi z hasłem ochrony pracy. To też nowela ta, z wyjątkiem nielicznych kół, doznała nadzwyczaj życzliwego przyjęcia w całej Monarchii. W pewnym z nią związku stoją ustawy o inspektorach przemysłowych i szósty rozdział ustawy przemysłowej, których znaczenie podnosiliśmy już niejednokrotnie.

W końcu nadmienić na tem miejscu należy o udzieleniu koncesyi dla galicyjskiego banku krajowego, wraz z nadaniem przywileju egzekucyi tak zwanej politycznej.

Na polu komunikacyi państwowych pierwsze miejsce zajmuje ustawodawstwo kolejowe. Z ustaw należących do dziedziny prawa materyalnego, uchwalono wprawdzie jedną tylko, mianowicie ustawę z dnia 25 maja 1880 r. o ulgach i ułatwieniach dla kolei lokalnych, którą prolongowano d. 26 grudnia 1883 do r. 1884, a dnia 28 grudnia r. 1884 na następne dwa lata, natomiast przyjęto 20 ustaw o budżecie we własnym zarządzie nowych kolei, pomiędzy temi ustawę o galicyjskiej kolei transwersalnej z d. 28 grudnia 1881 i odnogach tej kolei z d. 28 lutego 1883, o budowie kolei Arulańskiej, kolei z Czerniowiec do Nowosielicy, ze Stryja do Beskidu, czesko morawskiej kolei transwersalnej, i ze Lwowa do Rawy Ruskiej.

Do upaństwowienia kolei żelaznych odnosiły się następujące ustawy: o objęciu ruchu i ewentualnem wykupnie kolei zachodniej z d. 23 grudnia 1881, o nabyciu kolei Cesarza Franciszka Józefa, Cesarzewicza Rudolfa i kolei Arulańskiej z d. 8 kwietnia 1884, o nabyciu kolei czeskiej Pilzno-Priesen z d. 8 czerwca 1884, o zmianie poręczenia państwowego dla czeskiej kolei zachodniej i ewentualnem wykupnie tej kolei przez państwo, o wykupnie kolei Arcyksięcia Albrechta z d. 26 grudnia 1884. Wreszcie w dniach ostatnich uchwalono ustawę o ugodzie z koleją Północną.

Do zakresu poczt i telegrafów zaliczyć należy ustawy o ulgach przyznanych stowarzyszeniu pensyjnemu dla sług pocztowych i o wybudowaniu własnych gmachów pocztowych i telegraficznych w Gracu, Ol

municu i Opawie, wreszcie gmachu pocztowego w Wiedniu.

Na polu cłowem i handlowem uchwalono również wiele doniosłych ustaw, mianowicie ustawy o wcieleniu okręgu celnego Istryi i osobnego okręgu celnego Dalmacyi do ogólnego austryacko-węgierskiego terytoryum celnego, o zniesieniu przywileju celnego w Brodach (r. 1879) i o ogólnej taryfie celnej z d. 25 maja 1882. W zakresie działalności ministerstwa handlu wchodzi wreszcie ustawa o pocztowych kasach oszczędności z 18 maja 1882.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Z Warszawy).

Jak donoszą z Warszawy, generał-gubernator Hurko wydał rozporządzenie, zakazujące dziennikom tamtejszym umieszczania wszelkich innych depesz i korespondencyj o wypadkach w Afganistanie i zatargu rossyjsko-angielskim, oprócz wiadomości urzędowych i telegramów północnej agencyi telegraficznej w Petersburgu Nie wolno również umieszczać artykułów rozumowanych w tejże sprawie.

Dzisiejsza *Pol. Corr.* potwierdza podaną przez nas wiadomość o sankcyonowaniu przez cara uchwały rady państwa, na mocy której we wszystkich szkołach elementarnych Królestwa Polskiego, zostaje zaprowadzony we wszystkich przedmiotach, z wyjątkiem nauki religii katolickiej, język rossyjski jako wykładowy. Również w przytoczonym organie znajduje się potwierdzenie wiadomości o wykluczeniu z urzędów na wszystkich kolejach żelaznych w całej Rossyi osób pochodzenia zagranicznego Przepis ten ma być zarazem wyraźnie unormowany w ustawie o kolejach żelaznych.

O urzędowym obchodzie tysiącletniego jubileuszu św. Metodego zamieszczają dzienniki warszawskie następujący komunikat: „W sobotę o godzinie 10-tej rano odbyło się w soborze prawosławnym uroczyste nabożeństwo, zaś o godzinie 1-szej minut 30 po południu akt uroczysty w cesarskim warszawskim uniwersytecie. Uroczystość rozpoczęła się okolicznościowym hymnem wykonanym przez chóry przawosławnego soboru. Następnie rektor uniwersytetu, p. Ławrowskij, wypowiedział wstępną mowę, poczem przemawiali: prof. Budiłowicz, który skreślił obszernie biografię św. Metodego, prof. Perwolff o „losach języka cerkiewno-słowiańskiego w różnych ziemiach słowiańskich" i prof. Kułakowski o „najdawniejszych pomnikach literatury cerkiewnej". Jednocześnie w sali III żeńskiego gimnazyum odbył się akt uroczysty, na którym znajdowały się uczennice tegoż gimnazym, uczniowie VI gimnazym męzkiego i cały personal nauczycielski obu tych zakładów". Zresztą w dziennikach miejscowych nie znajdujemy żadnej wzmianki o tej uroczystości.

Pogłoski o zwinięciu w niedalekiej przyszłości banku polskiego, znajdują coraz szersze echo w prasie petersburskiej, która podnosi, iż zwinięcie to nastąpi niezawodnie, a to w celu „zaprowadzenia jednolitości w systemie zarządu finansowego w guberniach Królestwa Polskiego". W miejsce banku polskiego otworzoną zostanie w Warszawie filia banku państwowego. Reforma ta nastąpić ma w czasie możliwie najkrótszym, ponieważ minister skarbu uczynił już odpowiedni wniosek do rady państwa.

Dniewnik Warszawski pisze: „P. minister oświecenia polecił kuratorowi okręgu naukowego warszawskiego wydać rozporządzenie, żeby podręczniki i dzieła pomocnicze do nauki religii wyznania rzymsko-katolickiego, przeznaczone do użytku w średnich zakładach naukowych okręgu warszawskiego, były w przyszłości rozpatrywane przez radę kuratora, i żeby decyzye tejże rady przedstawiane były do zatwierdzenia p. ministra."

(Z Petersburga).

Do dzienników wiedeńskich telegrafują z Petersburga, iż w dniach ostatnich poczęły obiegać pogłoski o bliskiem ustąpieniu p. Giersa i zastąpieniu go przez hr. Adlerberga, jednego z najserdeczniejszych powierników cara.

Angielska kolonia petersburska ma wystąpić z adresem do p. Gladstona. Treścią adresu będzie prośba do ministra o użycie wszelkich środków dla utrzymania pokoju Wojna, zdaniem petersburskich Anglików, przyprawi o ogromne straty przemysł angielski w ogóle.

Dzienniki donoszą, że nowe przepisy, dotyczące policyi rzecznej, znajdują się obecnie w opracowaniu. Przepisy te mają być jednakowe dla Petersburga, Moskwy, Warszawy, Odessy i Kijowa, oraz dla wszystkich miast, leżących nad Wołgą. Na policyę tę, oprócz zwykłych obowiązków, włożony będzie obowiązek przestrzegania przepisów o rybołowstwie, niedawno zatwierdzonych przez ministerstwo dóbr państwa, oraz prawo zaskarżania osób rzeczone przepisy naruszających.

Z Petersburga donoszą pod d. 19 b. m.: Tysiącletni jubileusz św. Metodego obchodzony był 18 b. m. w Petersburgu nader uroczyście. W głównych soborach odbyły się uroczyste nabożeństwa. Na nabożeństwie w soborze Isaakiewskim byli obecnymi car, carowa i członkowie rodziny carskiej, niektórzy członkowie ciała dyplomatycznego i dostojnicy państwa. W akademii nauk prof. Jagicz miał mowę, poświęconą pamięci apostołów słowiańskich.

(Sprawy serbskie.)

Według depeszy z Niszu, skupczyna serbska na przedwczorajszem posiedzeniu wybrała komisyę adresową, tudzież komisyę prawodawczą, finansową i petycyjną. Minister spraw zagranicznych przedłożył Izbie konwencyę konsularną pomiędzy Serbią i Belgią.

Do *Pol. Corr.* telegrafują, iż w najbliższym czasie zostanie obsadzoną opróżniona posada posła serbskiego przy Kwirynale, albowiem pomiędzy Serbją i Włochami są w toku sprawy, których rychłe zatwierdzenie jest w interesie stron obu. Dotychczasowy poseł, p Kujunzic otrzymał dymisyę z powodu, iż opuścił swoją posadę bez zezwolenia ministra spraw zagranicznych i to w chwili, w której jego obecność w stolicy włoskiej była prawie niezbędną.

(Depesze generała Komarowa.)

Schlesische Ztg. podaje z Petersburga kilka szczegółów, odnoszących się do zatargu angielsko-rossyjskiego, z których wynika, że gabinet petersburski, nie chcąc drażnić Anglii, zataił w pierwszej chwili ustęp najważniejszy z depeszy Komarowa. Korespondent petersburski donosi: Uzupełnienie przez rząd jednej z depesz generała Komarowa wywołało tutaj niemałe zdumienie. Generał donosił, jak to urzędownie ogłoszono w *Praw. Wiest.* i *Russk. Inw.*, że w przededniu walki z Afganami, zwracał się do komendanta wojsk afgańskich z wezwaniem, ażeby opuścił lewy brzeg rzeki Kuszk. Dowódca afgański odpowiedział na to, że nie ustąpi. W kilka dni po ogłoszeniu powyższem, doniósł rząd, że w depeszy Komarowa znajdował się dodatkowy ustęp, który opuszczony został skutkiem nieuwagi, a dodatek ten był właśnie bardzo ważny. Odpowiedź komendanta afgańskiego po uzupełnieniu depeszy brzmiała, że nie ustąpi z lewego brzegu rzeki Kuszk „z porady Anglików". Oczywiście, że opuszczenie dodatku, tak wysoce kompromitującego Anglię, wywołało ogólne zdumienie, tembardziej, że w depeszy, ogłoszonej w *Journ. de St. Petersb*, dodatek ten był zawarty. Przyczyna tego była bardzo prosta. Minister wojny Wannowski, skoro otrzymał wzmiankowaną depeszę, udał się z nią do p. Giersa. Obadwaj ministrowie byli wielce uradowani z wyjaśnienia generała Komarowa, usprawiedliwiającego jego stanowczość, po naradzie jednak zgodzili się jednomyślnie, ażeby ustęp dodatkowy, ze względu na Anglię, opuścić z ogłoszenia urzędowego. To też urzędowemu *Praw. Wiest.* i *Russk Inw.* przesłano depeszę niezupełną, tymczasem kopia oryginalnej depeszy do *Journ. de St. Petersb.* zawierała i dodatek. Car wydał następnie rozkaz osobiście, ażeby opuszczony z depeszy dodatek uzupełniono także urzędownie Ostatni telegram Komarowa zawiera także kilka zdań, do których przywiązują wielkie znaczenie. Jeden ustęp depeszy donosi, że w Pendżdeh, celem niedopuszczenia tam do anarchii, ustanowiono administracyę, podczas, gdy koniec brzmi: Ruch naprzód nie byłby na razie pożądany. Otóż ustanowiona w Pendżdeh administracya nie może być inną, tylko rossyjską, a zatem ta tak politycznie, jak wojskowo ważna pozycya, znajduje się w rękach rossyjskich, Anglia zaś stoi w obec spełnionego faktu, który prawdopodobnie będzie musiała przyjąć. Nakoniec w uwagach, któremi zamyka generał depeszę swoją, zastrzega sobie nadal wolność działania, co jest rzeczą niemałej wagi. Obecnie zaś, dodać trzeba, pozyskał generał Komarow zupełną ufność, dowiódł bowiem, że w dniu 30 marca działał zupełnie prawidłowo i wyraża przekonanie, że tylko w takim razie będzie znowu zniewolony do poruszenia się naprzód, gdyby był do tego zmuszony ponowną prowokacyą.

KRONIKA

— **Egzamina dojrzałości.** C. k. Rada szkolna krajowa podaje do wiadomości publicznej, iż egzamina dojrzałości w c. k. seminaryach nauczycielskich odbywać się będą z końcem bieżącego roku szkolnego w porządku następującym: 1) w krakowskiem żeńskiem od 10 do 18 czerwca; 2) w krakowskiem męskiem od 19 do 27 czerwca; 3) w tarnowskiem od 30 czerwca do 4 lipca; 4) w rzeszowskiem od 6 do 11 lipca; 5) w przemyskiem od 27go czerwca do 4 lipca; 6) w stanisławowskiem od 7 do 11 lipca; 7) w lwowskiem żeńskiem od 20 czerwca do 2 lipca; 8) w lwowskiem męskiem od 3 do 15 lipca; 9) w tarnopolskiem od 16 do 19 lipca.

— **Pogrzeb ś. p. Eitelbergera,** dyrektora austryackiego Muzeum dla sztuki i przemysłu w Wiedniu, odbył się przedwczoraj przy nadzwyczajnym udziale przedstawicieli wszystkich sfer stolicy. W orszaku żałobnym znajdował się w. ochmistrz, generał ks. Hohenlohe, jako zastępca Najj. Pana, kapitan br. Globik, jako zastępca Najd. Arcyksięcia Rainera, p. Minister oświaty bar. Conrad, wielu innych dostojników dworskich i rządowych, członków obu Izb Rady państwa, uczonych i artystów, oraz hr. Włodzimierz Dzieduszycki, hr. Lanckoroński, ks. Konstanty Czartoryski i t. d. Dyrektor i profesorowie lwowskiej c. k. szkoły dla przemysłu artystycznego za pośrednictwem prof. Machta złożyli na trumnie wspaniały wieniec, zarząd zaś lwowskiego Muzeum przemysłowego miejskiego przesłał wdowie telegraficznie wyrazy szczerego współczucia Między innymi także czcigodny orędownik przemysłu krajowego, hr. Włodzimierz Dzieduszycki, złożył wieniec na trumnie w dowód szczerego uznania dla zasług zmarłego, nietylko własnem imieniem, ale i kraju, który niejedno zawdzięcza niestrudzonej, a zawsze szlachetnej inicyatywie i poparciu ś. p. Eitelbergera.

— **Eksportacya zwłok** ś. p. Karola ks. Jabłonowskiego z gmachu teatralnego do kościoła archikatedralnego obrz. łac. została dokonaną dzisiaj z rana. Po żałobnych nabożeństwach w kościele, rozpoczął się wspaniały kondukt. Na czele pochodu szła kapela *Harmonii*, dalej duchowieństwo zakonne i świeckie; kondukt prowadził najprzew. ks. infułat Mossing. Trumna z zwłokami spoczywała w oszklonym karawanie, a pokrywały ją prześliczne wieńce ofiarowane przez liczne instytucye, którym ś. p. Karol Jabłonowski przewodniczył, dalej przez przyjaciół i znajomych. Za trumną, prócz rodziny, postępowała publiczność; wszystkie warstwy naszego społeczeństwa wzięły liczny udział w tym żałobnym pochodzie. Po godzinie 11 w południe zatrzymał się orszak pogrzebowy na głównym dworcu kolei Karola Ludwika, gdzie złożono zwłoki do osobnego pociągu, który odwiózł je do Drohowyża; tam zostaną dzisiaj złożone w grobowcu familijnym ś. p. Stanisława Skarbka. Liczne grono osób, reprezentujących instytucye publiczne, wyjechało również do Drohowyża, ażeby tam oddać ostatnią posługę zmarłemu.

— **Fundacya skarbkowska.** Z powodu śmierci ks. K.Jabłonowskiego. Wydział krajowy powierzył tymczasowo kuratoryę fundacyi skarbkowskiej hr. Władysławowi Badeniemu, aż do czasu dopokąd następca nie wykaże praw swych do objęcia rzeczonej kuratoryi Ks. Jabłonowski zmarł na tydzień przed wyznaczonym terminem ślubu swej wnuczki hr. Eleonory Husarzewskiej z ks. Andrzejem Lubomirskim, ordynatem przeworskim. — Kuratorya fundacyi, według postanowienia ś. p. Stanisława hr. Skarbka, przechodzi obecnie na męskich [illegible]ków Fryderyka hr. Skarbka, znanego w literaturze ekonomisty, byłego prezesa wydziału sprawiedliwości w Królestwie Polskiem, a mianowicie na Henryka hr. Skarbka, właściciela dóbr w Królestwie, który od starszego swego brata otrzymał odpowiednią cesyę. Przyszły kurator jest właścicielem dóbr Grodzisko, niedaleko Warszawy i współwłaścicielem domu komisowego w Warszawie pod firmą: „Roniker i Skarbek"; liczy obecnie około 47 lat wieku i należy do rzędu znakomitych obywateli Królestwa. Posiadając wzorowo zagospodarowany majątek ziemski, zajmuje się obok tego przemysłem i handlem. Ma trzech synów, którzy prawem starszeństwa odziedziczą po nim kuratoryę nad fundacyą. Jeden z tych synów uczęszcza obecnie do gimnazyum w Krakowie. Przedwczoraj delegaci Wydziału krajowego dokonali sprawdzenie rachunków i kasy fundacyjnej. Znaleźli wszystko w porządku.

— **Posiedzenie Rady miejskiej** odbędzie się jutro, we czwartek, o godzinie 6 wieczorem. Na porządku dziennym między innemi: Akt złożenia przysięgi przez nowowybranego pierwszego wiceprezydenta miasta, p. Edmunda Mochnackiego, do rąk p. prezydenta miasta; oferta dyrekcyi koleji państwowych na zakupno realności miejskiej pod l. 135²/₄ (uchwała druga, wymagająca obecności przynajmniej 50 członków Rady); sprawa nabycia realności Weinrebów pod l. 134³/₄, na cele rozszerzenia ulicy Żółkiewskiej; projekt nowego statutu dla komisyi instytutu ubogich chrześcian we Lwowie; projekt budowy kanału na nowo otworzonej drodze na gruntach niegdyś banku budowniczego; prośba gal. towarzystwa muzycznego o uwolnienie go od warunków, przywiązanych do udzielanej mu przez miasto subwencyi; wniosek w sprawie teatru letniego we Lwowie; sprawozdanie z programu gospodarki leśnej w dobrach gminy.

— **Drugi galop myśliwski** odbył się wczoraj dnia 21 b. m. Na miejscu zebrania t. j w ogrodzie Jabłonowskich zjechało się o godzinie pół do drugiej liczne grono jeźdźców, między którymi ujrzeliśmy także dwie amazonki ks. Thurn-Taxis i panią Aleksandrowę Micewską. Z panów wzięli udział JKW. książę Würtemberg z adjutantem porucznikiem Fritsche, hr. Michał Baworowski, hr. Albert Cetner, major hr. Choriński, Adam br. Heydel, porucznik Kolik, Aleksander Krzeczunowicz, Aleksander i Władysław Micewscy, Zygmunt Pietruski, hr. Józef Potocki, Antoni Pogłodowski, Stanisław br. Siemieński, ks. Thurn-Taxis, Roman Tchórznicki i podpułkownik Józef Zaleski, Z jednorocznych ochotników widzieliśmy jednego pana Rodakowskiego. Z placu Jabłonowskich udali się jeźdzcy do Kozielnik, gdzie czekały psy — ztąd po wzięciu kilku naturalnych przeszkód, przyczem wszyscy musieli podziwiać śmiałość i zręczność pani Micewskiej, ruszyło polowanie za psami prowadzonemi przez hr. Stanisława Siemieńskiego przez pola kozielnickie, dalej przez krzaki sichowskie, ażeby wreszcie pod lasem dawidowskim otrąbić hallali. Pomimo przenikliwego powietrza i miejscami dość głębokiego terenu, galop szedł raźno i ochoczo i trwał 2 godziny; — deszcz, wzmagający się pod wieczór, popsuł urok powrotu. Następny galop jutro, miejsce zebrania przed gmachem teatralnym o pół do drugiej.

— **Na posiedzeniu dorocznem** Akademii umiejętności dnia 4 maja w Krakowie, prof. Morawski będzie miał odczyt pod tytułem „Słowo i natchnienie w poezyi rzymskiej."

— **Międzynarodowy kongres pocztowy** w Lizbonie, uchwalił wiele zmian i ułatwień w dotychczasowych stosunkach transportowych. Pakiety, przesyłane do jednego z 26 państw, należących do międzynarodowego związku pocztowego, będą mogły odtąd ważyć do 5 kilo (przedtem 3 kilo) i można je będzie posyłać także za zaliczką pocztową, a porto pozostaje niezmienione. Odszkodowanie za pakiety zgubione lub uszkodzone, wynoszące dotąd co najwyżej 15 franków, będzie odtąd wypłacane w wysokości aż do 25 franków. Prócz tego zaprowadzono przekazy pocztowe w obrocie międzynarodowym, a jest nadzieja, że to samo się stanie także z nakazami pocztowemi płatniczemi, jakie przed niedawnym czasem zaprowadzono w Austryi. Nie potrzeba dodawać, że reformy te oddziałają wielce zbawiennie i ożywiająco na międzynarodowe stosunki handlowe i przemysłowe.

— **Uzupełniający wybór** jednego członka Rady powiatowej w Staremmieście, z grupy większych posiadłości, rozpisany został na dzień 19 maja bież. r. Wybór ten odbędzie się w mieście powiatowem, o godzinie i w lokalnościach, wskazanych w kartach legitymacyjnych, które doręczy wyborcom c. k. starostwo.

— **P. G. Walter** wraca dziś do Lwowa z Czerniowiec i jak donieśliśmy, daje jutro pożegnalny koncert t zw. *Schubert Abend.* Ze Lwowa wraca p. Walter do Wiednia i rozpocznie niezwłocznie swą czynność w operze nadwornej, dla której na dalsze trzy lata na nowo został zaangażowany. Jutrzejszy koncert wypadnie świetnie, gdyż większą część biletów już rozebrano, a co do wykonawców pięknego i zajmującego programu, wszelkie uwagi byłyby zbyteczne.

— **Wydział kasyna miejskiego** zawiadamia [illegible]nów członków, że zapowiedziany programem zabaw na dzień 25 b m. koncert, odbędzie się w piątek, dnia 24 b. m. Początek o godzinie wpół do 8 wieczorem. Lista otwarta. Bilety wydawane będą w piątek do godziny 4 po południu.

— **Znany ze sceny tutejszej** utwór pp. Abrahamowicza i Ruszkowskiego, *Mąż z grzeczności*, pojawił się w tych dniach po raz pierwszy na scenie krakowskiej i zyskał tam równe powodzenie jak we Lwowie, a krytyka wyraża się o *Mężu z grzeczności* nader sympatycznie.

— **W szeregu benefisów** artystów sceny tutejszej mamy do zanotowania trzy jeszcze. Pani Adela Żelazowska wybrała sobie komedyę oryginalną Święcickiego, z powodzeniem graną już w Krakowie, p. t. *O własnej sile.* Pani Anna Bocskaj dawno już niegraną operetkę *Giroflé-Girofla* (w sobotę, 25 b. m.), a p. Skalski „stary ale jary" melodram *Dwaj złodzieje*, czyli *Robert i Bertrand*, który grany jeszcze przed siedmiu laty miał niezwykłe powodzenie (w poniedziałek, 27 b. m.)

— **Pani Helena Modrzejewska,** po powrocie z Paryża, gdzie bawi obecnie, uda się około 20 lipca do Zakopanego.

— **Neofitka.** Dziewiętnastoletnia córka szynkarza w Luboczy, Joanna Adlerówna, złożyła na ręce władzy w Krakowie deklaracyę, że zmienia wyznanie mojżeszowe na rzymsko-katolickie.

— **Ks. biskup lubelski** Wnorowski złożony jest bardzo ciężką chorobą.

— **Mierzwiński** otrzymał od Najj. Pana tytuł śpiewaka nadwornego. Poprzednio już tytuł taki otrzymał od cesarza niemieckiego.

= **Ogień kominowy** wybuchł wczoraj po godzinie 1 z południa w domu pod l. 3 przy ulicy Ochronek, został jednak przez straż ogniową bezzwłocznie ugaszony.

= **Zapiski policyjne.** Zgubiono arkusz, założony przez księdza proboszcza parafii

OO. Bernardynów, 16 b. m. w celu zbierania datków na ozdobienie ołtarza Matki Boskiej i Serca Jezusowego, zaopatrzony pieczęcią tejże parafii.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Petersburgu znany historyk rossyjski Kostomarow; w Londynie nagłą śmiercią słynny aktor angielski Charles Kelly; w Rzymie b. poseł Stanów Zjednoczonych u Kwirynału, Pierrepont; tamże kardynał Lasagni, skutkiem ataku apoplektycznego.

— **Koncert nad koncertami** obiecuje Warszawianom na przyszłą jesień jeden z impresaryów. Ma on zaprosić do udziału w tym koncercie, z wirtuozów: panią Menter-Poper i Sarasatego, ze śpiewaków zaś panie: Lucca, Sembrich-Kochańską i p. Mierzwińskiego.

— **Za sto rubli.** Pewien wieśniak z okolic Libawy pozostawił przez zapomnienie w kieszeni banknot sturublowy. Pięcioletni jego synek, znalazłszy kolorowy papierek. nieświadomy jego wartości, potargał go. Ojciec, dowiedziawszy się o tem, powiesił syna swojego w stodole. Następnie ze zgryzoty po stracie pieniędzy i dziecka, powiesił się również. Matka, znalazłszy oba trupy, tak mocno się przestraszyła, iż wpadła w ciężką chorobę i w parę dni zmarła. A to wszystko dla sturublówki!

— **Sprzedaż Sykstyńskiej Madonny.** Angielski dziennik *Manchester Guardian* donosi, jakoby królowa saska zaproponowała królowej angielskiej nabycie za 150.000 funt. szterl. rafaelowskiej Sykstyńskiej Madonny, tej perły drezdeńskiej galeryi.

— **Patron Heratu.** W ubiegłym miesiącu zmarł w Heracie szeik Jussuf Kaimal En Nedżami, którego zgon opłakuje całe miasto. Zmarły pochodził z Buchary, gdzie był przełożonym klasztoru derwiszów i używał już od dawna sławy świętego „znającego przyszłość“. Ze wszystkich okolic Azyi środkowej dążyli wierni do Jussufa Kaimala po błogosławieństwo i przepowiednię przyszłości. Doszedłszy do 71 roku życia Jussuf odbył ostatnią pielgrzymkę do Mekki a powracając przez Herat, uproszony przez mieszkańców, pozostał tamże. Heratczycy uważali go jako swego patrona, a modły jego dwukrotnie ocaliły jakoby miasto od zarazy.

— **Skarb**. Z Dubna donoszą: Włościanin wsi sąsiedniej, orząc w polu, zawadził pługiem o coś twardego. Po bliższem przyjrzeniu się spostrzegł, iż to był garnek napełniony jakąś starą, poczerniałą monetą. Nie przypuszczając, ażeby to mogło przedstawiać większą wartość, zabrał monetę i dał ją do zabawy dzieciom. Tymczasem wieść o znalezionym skarbie rozniosła się po okolicy, tak, że władze policyjne zażądały pokazania znalezionych monet Okazało się, iż były to polskie dukaty starego stempla; część, dzieci zdołały już porozrzucać, ocalało jeszcze około stu sztuk. Włościanin spodziewa się, że i jemu okroi się coś znaleźnego

GOSPODARSTWO I HANDEL

⁂ **Wystawa krajowa w Budapeszcie.** Węgrzy urządzają u siebie tego roku wielką wystawę krajową, aby na jednem miejscu zgromadzić wszystko, co się nadaje do ułożenia ogólnego obrazu rezultatów pracy w rolnictwie, przemyśle, oświacie ludowej, sztukach i umiejętności Przed tegoroczną wystawą odbyło się przedtem kilka okręgowych, mianowicie r. 187. w Keczkemecie, 1876 w Szegedynie, 1877 w Stulweisenburgu. Były to poniekąd próby w celu doświadczenia sił własnych. Celem tegorocznej wystawy jest chęć zbadania i ocenienia rzetelnego wyniku własnej pracy. Dlatego wystawa ta nie ma charakteru międzynarodowego, lecz krajowy, z wyjątkiem kilku działów, w których uznano za wskazane i potrzebne produkcyę obcą porównać z krajową. Mianowicie wystawa zwierząt jest przystępną dla wszystkich krajów, toż samo stosuje się do maszyn rolniczych. Oprócz tego są osobne oddziały międzynarodowe dla patentowanych wynalazków zagranicznych, dalej dla motorów i narzędzi, używanych w drobnym przemyśle, wreszcie dla zbóż, paszy i nawozów Wystawa co do przedmiotów dzieli się na 32 głównych grup, obejmujących razem wszelkie objawy życia materyalnego i umysłowego. Główny pałac wystawy zbudowany jest na przestrzeni 14.000 metrów kwadratowych i ma kosztować 600.000 zł. Oprócz tego wystawiono już, lub jest na ukończeniu więcej niż 90 osobnych budowli większych i mniejszych, przeznaczonych na różne cele specyalne Urządzenie całej wystawy ma wynieść 2 miliony zł. Oprócz pawilonu królewskiego, który jak główny gmach jest sam w sobie przedmiotem wystawy, zasługują na szczególną uwagę: pałac sztuki, zbudowany na przestrzeni 1200 metrów kwadratowych, pawilony ministerstwa komunikacyj i skarbu, gmach wystawy maszyn. wynalazków obcych, pawilony leśnictwa, rolnictwa i wiele innych. Pomimo pewnej wyłączności krajowej wystawiono osobny oddział dla wystawy oryentalnej. na pomieszczenie okazów z Bośnii, Hercegowiny, Serbii, Bułgaryi, Turcyi i t. d Wystawa zwierząt trwać będzie prawie przez cały czas od 5 maja do 10 października. a mianowicie od 5 do 10 maja wystawa drobiu, królików i psów; od 17 do 24 maja bydła opasowego i owiec; od 20 do 30 maja owiec zarodkowych; od 20 do 30 sierpnia pszczół; od 1 do 8 września świń zarodowych; równocześnie od 1 do 18 września świń opasowych; od 1 do 10 września była zarodowego; wreszcie od 5 do 10 października wystawa koni. Wystawa kwiatów zmieni się 4 razy: dwa razy na wiosnę, raz w lecie i raz w jesieni, zawsze przez 10 do 15 dni. — Otwartą będzie wystawa d. 2 maja, a zamkniętą ostatniego października. Do d. 1 b. m. zgłoszeń na wystawę wyłącznie krajową przyjęto 8.500, między temi ze samej stolicy Węgier 1.296, z Kroacyi 1.445. Rolnictwo i nauka leśnictwa ma 1084 wystawców, między tymi 185 zagranicznych, ogrodnictwo i uprawa winorośli 83, produkta zwierzęce 226, leśnictwo, łowiectwo i nauka leśnictwa 249, górnictwo i hutnictwo 237, przemysł chemiczny 147, wiktuały 246, wino i spirytus 990, garncarstwo i szklarstwo 129, przemysł metalowy 328, drzewny 228, skórny 210, papierowy 78, tkacki 357, krawiecki 785, stolarstwo i dekoracya 256, jubilerstwo 14., hygiena 218, przemysł domowy 10.9, szkolnictwo 318 itp. Przez czas trwania wystawy, zarządy kolei węgierskich, austryackich, galicyjskich i czeskich wydawać będą udającym się do Budapesztu pasażerom bilety powrotne po cenie zniżonej o 30 do 40 prc, jeżeli pasażerowie wezmą jednocześnie bilety wejścia na wystawę, oraz bilet na loteryę wystawową. Bilety, wydawane w Wiedniu i Węgrzech, będą ważne na dni 15, wydawane zaś zagranicą. na dni 30, aby dać możność cudzoziemcom zwiedzania innych okolic państwa węgierskiego

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan udzielił przedwczoraj ogólnych posłuchań i raczył przyjąć pomiędzy innymi, jak już wiadomo z wczorajszego telegramu. prezesa Izby deputowanych dr. Smolkę.

Z Haidelbergi donoszą pod d. 19 b. m.: Wczoraj popołudniu Najj. Cesarzowa Austryacka i Najd. Arcyksiężniczka Walerya udały się do Karlsruhe, gdzie na dworcu kolejowym zostały powitane przez w. księcia Badeńskiego i jego małżonkę. W Karlsruhe zabawiły Najdostojniejsze Panie zaledwie kilka godzin, poczem powróciły do Heidelbergi.

Najd. Cesarzewicz Rudolf powrócił przedwczoraj wieczorem z Pesztu do Wiednia.

Budap. Corr. donosi: Na uroczyste otwarcie węgierskiej wystawy krajowej przybędą Najd. Cesarzewiczowstwo dnia 30 kwietnia. Przyjazd zaś Najj. Pana został zapowiedziany na 1 maja. Dnia 3 maja odbędzie się w zamku budzyńskim obiad dworski.

Wiener Ztg. pisze: „Z powodu zamknięcia sesyi Rady państwa odbędzie się d. 22 b. r o godzinie 9 z rana w tumie św. Szczepana uroczyste nabożeństwo celebrowane przez Jego Eminencyę ks. kardynała Ganglbauera.

Ceremoniał mającego się dopełnić dzisiaj uroczystego aktu zamknięcia Rady państwa jest następujący: Przed godziną 12tą w południe zbiorą się członkowie obu Izb Rady państwa w wielkich apartamentach zamku cesarskiego i ustawią się następnie w sali ceremonialnej, mianowicie członkowie Izby panów po prawej, Izby deputowanych po lewej stronie. W środku sali pozostanie wolne przejście dla Najj. Pana. Skoro wszystko będzie już gotowe na przyjęcie Monarchy zawiadomi o tem Jego Ces. i król. Apostolską Mość pierwszy ochmistrz nadworny, poczem Najj. Pan, poprzedzony przez Ministrów, Najd. Arcyksiążąt, pierwszego ochmistrza nadwornego i pierwszego marszałka nadwornego, opuści swoje apartamenta i raczy udać się do sali ceremonialnej. Po bokach i z tyłu towarzyszą Najj. Panu kapitanowie gwardyi przybocznej, pierwszy nadworny podkomorzy i generał-adjutanci. W sali ustawią się Ministrowie po lewej stronie estrady tronowej, Najd. Arcyksiążęta zajmą miejsce na samej estradzie, najwyżsi dostojnicy dworscy, kapitanowie gwardyi i generał-adjutanci zwykłe miejsca na stopniach Tronu i na estradzie. Jego Ces. Mość wstąpi tymczasem na tron, usiądzie i z nakrytą głową odczyta mowę tronową. Po dopełnieniu tego aktu, powróci Najj. Pan w wskazanym powyżej porządku do swoich apartamentów.

Przedwczoraj została zamkniętą ankieta, zwołana przez Ministerstwo rolnictwa, dla obradowania nad zarządzeniami przeciw nieszczęśliwym wypadkom w kopalniach. Na przedwczorajszem posiedzeniu zastanawiano się nad zarządzeniami, mającemi na celu jak najściślejsze przestrzeganie przepisów dla zapobieżenia wypadkom. Ankieta oświadczyła się za tem, aby rząd przedłożył w tej mierze parlamentowi osobną ustawę. P. Minister rolnictwa, zamykając ankietę, wyraził zadowolenie z powodu pomyślnego rezultatu obrad, podziękował członkom za ich pełną poświęcenia działalność, podniósł, iż narady były nacechowane niezwykłą znajomością poruczonego ankiecie przedmiotu, i określił rezultat dyskusyi w ten sposób, iż wyświecił on gruntownie sprawę i podał rządowi cenne wskazówki co do dalszego jego postępowania.

Do *Presse* telegrafują z Pesztu: „Dziennik tutejszy *Nemzet* zamieszcza pochodzący widocznie z oficyalnego źródła artykuł wstępny o stosunkach na półwyspie Bałkańskim, przyczem rzekomy „marsz na Saloniki“, nazywa produktem chorobliwej fantazyi. znajdującym wiarę u tej tylko opozycyi, która popiera tendencyę zaniepokojenia lub jak najgorzej jest poinformowaną o politycznem położeniu i o zamiarach kół decydujących. Obecnie powinnaby wiedzieć ta opozycya, iż dzisiejszy Minister spraw zagranicznych jest stanowczym przeciwnikiem rozszerzenia polityki okupacyjnej. Nie są zresztą bynajmniej tajemnicą motywa przemawiające przeciw rozszerzeniu okupacyi. Głównym motywem jest ten, iż przez dalszą okupacyę potęga państwa nietylko nie zostałaby wzmocnioną, lecz wzmogłyby się dla Monarchii trudności sytuacyi politycznej. Zresztą do podobnej akcyi byłyby niezbędne dwa warunki, najpierw pieniądze, następnie wola ludów Monarchii.“

Z Paryża donoszą o wybuchłych w Montpellier w tamtejszym uniwersytecie rozruchach Minister oświecenia Goblet, w porozumieniu z ministrami, wydał rozkaz zamknięcia fakultetu medycznego w tym uniwersytecie.

W dziennikach paryskich, oprócz wycieczek przeciw upadłemu gabinetowi jakoteż rozpatrywania, czy na czasie była proponowana reforma finansowa przez ministra skarbu który ustąpił, nie ma prawie nic, coby przedstawiało ogólny interes.

Z Rzymu donoszą do *Polit. Corr.*, że minister spraw zagranicznych, p. Mancini, przedłoży Izbom, skoro się zbiorą na sesyę, wypracowany w porozumieniu z innymi ministrami projekt ustawy, mającej na celu ułatwienie i poparcie wypraw naukowych i handlowych do Afryki.

Z Kopenhagi donoszą *Polit. Corr.*: Zapatrywania ludności w sprawie zatargu konstytucyjnego objawiają się coraz jaskrawiej. Wszystkie stronnictwa odbywają wielkie zgromadzenia, jedne, by protestować, drugie. by zachęcić gabinet do wytrwania. Niesforne w wielu innych kwestyach frakcye opozycyjne. godzą się jednomyślnie tylko na protest przeciw gabinetowi. Zapatrywania pośredniczące i pojednawcze nie są reprezentowane przez żadną frakcyę. Król tymczasem na wniosek ministrów, zatwierdził kilka znacznych pozycyj budżetu prowizorycznego. które były stanowczo wykreślone przez reprezentacyę Izby niższej

---

Polit. Corr. pisze: Donoszą nam z Londynu, że w tamtejszych kołach politycznych poczytują nadzieje pokojowe, które się na kontynencie utrwaliły, za niezupełnie usprawiedliwione wobec rzeczywistego stanu rzeczy. Donoszą nam, że rzad angielski odstąpił wprawdzie od żądania zadośćuczynienia za wypadek pod Pulikisti, ale że z drugiej strony nierozwiązana jeszcze sprawa regulacyi granic, bynajmniej nie utraciła dotychczas groźnego charakteru. W kołach angielskich nie przywiązują wprawdzie zbytecznej wartości do Pendżdehu, mniemają jednak, że zatrzymanie tego punktu przez Rossyę, bez równoczesnego obsadzenia mostu pod Pulikisti i panującego nad równinami Murgabu i Kuszku Aktepe, byłoby dla Rossyi bez wartości, gdyż właśnie te równiny przedstawiają podstawę operacyjną przeciw Heratowi. Obydwa więc wymienione punkta, a nie Pendżdeh, przedstawiają trudność, gdyż zarówno Rossyi, jak Afganom dobrze jest wiadomo, że kto jest panem Pulikisti, ten także Heratem zawładnąć może. Dotychczas nie powiodło się posłowi rossyjskiemu, p Staal, obalić opozycyi angielskiej przeciw odnośnym życzeniom Rossyi.

Według depeszy z Paryża, Anglia żądała cofnięcia wojsk rossyjskich z dotychczasowych zbliżonych do Afganistanu pozycyj, w czem widziałaby dobrą wolę Rossyi. Z Petersburga miano odpowiedzieć, że niepodobna cofnąć wojsk wobec panującej w sąsiedztwie anarchii pomiędzy ludnością.

Według innej wersyi z Londynu, ob... Rossya wycofać wojska swoje z wąwozu Zulfikar, które panować mają nad drogą Heratu.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 22 kwietnia. (*Telegram Gazety Lwowskiej*). Dziś o godzinie 12tej nastąpiło zamknięcie sesyi Rady państwa Najwyższą Mową tronową, która opiewa:

Szanowni Panowie obu Izb Rady państwa! U kresu konstytucyjnego peryodu waszej ustawodawczej działalności, przychodzi Mi zadowoleniem wyrazić Moje podziękowanie i Moje uznanie za trafne pojęcie i ocenienie interesów państwowych, którem kierowaliście się w pracach swoich, oraz za ofiarność, którą okazaliście w uchwałach swoich. Szereg ważnych wniosków, które rząd Mój przedłożył Wam w ciągu sesyi, stanowił przedmiot waszych uchwał.

W skutek waszego patryotycznego współdziałania, siła zbrojna państwa została znacznie podniesioną i ustalona a równocześnie dostarczone zostały środki do polepszenia pensyi inwalidów, do zaopatrzenia potrzebujących pomocy wdów i sierot po poległych na polu walki i do wspierania rodzin żołnierzy pod broń powołanych w razie mobilizacyi.

Wskutek uchwalonej przez W... reformy wyborczej przyznane zostało znacznej liczbie pilnych i gorliwych obywateli państwa jedno z najważniejszych praw politycznych, a nadto ułatwione zostało wykonywanie prawa wyborczego w licznej klasie wyborców z wielkiej posiadłości ziemskiej, w Mojem królestwie Czech.

Duchowym interesom wszystkich ludów państwa użyczyliście hojnego poparcia uchwałami, powziętemi z głęboką rozwagą a odpowiadającemi celom wychowania i wykształcenia młodzieży, jakoteż założeniem nowych i rozszerzeniem istniejących zakładów naukowych, mianowicie, zwróciliście szczególną uwagę na naukę przemysłu celem podniesienia i uszlachetnienia rodzimej pracy.

Także i byt duchowieństwa stanowił przedmiot waszego żywego zajęcia, to też polepszenie tego bytu w znacznej mierze zapewniono.

Prawdziwie pocieszające są rezultaty waszej działalności, poświęconej gospodarstwu społecznemu i dobrotowi.

Produkcya i handel, w skutek ustaw, tyczących się rozszerzenia powszechnego austryacko-węgierskiego okręgu cłowego i rewizyi taryfy cłowej, zaś międzynarodowy obrót na polu handlowem i stosunków prawnych, w skutek zawarcia całego szeregu układów z zaprzyjaźnionemi państwami, doznały znamienitego poparcia.

Przyzwolenie znacznych sum na regulacyę Dunaju wyszło w wysokim stopniu na pożytek ważnych interesów państwa i Mego głównego stołecznego miasta Wiednia.

Uchwałami o instytucyi inspektorów przemysłowych i potrzebom czasu odpowiadającemi zmianami ustawy przemysłowej i górniczej, przyczyniliście się do wzmocnienia drobnego przemysłu, do uregulowania stosunku pomiędzy pracodawcami i robotnikami, jakoteż do ochrony życia i zdrowia tych ostatnich.

Za waszym współudziałem powstały dla dobra rolnictwa: ustawa o zapobieganiu i tępieniu zarazy bydlęcej; ustawy komasacyjne, przepisy o regulacyi pewnych wód, ustawa o popieraniu kultury krajow w dziedzinie budownictwa wodnego w ogólności i o środkach ochronnych ku

nieszkodliwemu odprowadzaniu wód górskich.

Celem zapobieżenia w miarę możności spustoszeniom wypadkami elementarnemi spowodowanym, rozpoczęliście dzieło rozległej regulacyi wód, w szczególności w Tyrolu i Karyntyi, uchwalając znaczne subwencye państwowe—dzieło, które rozszerzyć należy także i na inne kraje, a mianowicie jak najrychlej podjąć je w Galicyi, tak ciężko licznemi powodziami nawiedzanej, ażeby państwo i kraj ten ochronić od ciągle czuć się dających klęsk i odwrócić od ludności głęboko ją dotykające ciosy.

Uchwalając zaprowadzenie pocztowych kas oszczędności, i popierając rozwój kas zaliczkowych i podobnych instytucyj, wspierających przemysł i rolnictwo, przez ulżenie im ciężaru podatkowego, niemałą położyliście zasługę około ruchu przemysłowego i rolnictwa. Ustawami zaś wydanemi w celu zaradzenia nieuczciwemu postępowaniu w interesach kredytowych i w celu ochrony wierzycieli przed nierzetelnem postępowaniem niewypłacalnych dłużników, została ludność zabezpieczona od chciwego wyzyskiwania, a zaufanie w stosunkach przemysłowych i handlowych doznało wzmocnienia.

Zupełne uznanie należy się Wam za to, coście zdziałali w celu rozszerzenia naszej sieci kolei żelaznych i w dziale spraw kolejowych w ogóle. Lokomotywa przenosi dzisiaj produkta monarchii z najdalszego wschodu przez „Arlberg", a przez stopniowe przeprowadzenie inkameracyi kolei żelaznych, został rozszerzony decydujący wpływ państwa w dziedzinie komunikacyi. Austryacka sieć kolejowa została — częścią budowami państwowemi, częścią drogami żelaznemi, wykonanemi na podstawie ustawy o kolejach lokalnych przez prywatnych przedsiębiorców — tak dalece uzupełnioną, że wszystkie kraje państwa biorą obecnie w wyższym stopniu udział w korzyściach z tych środków komunikacyjnych. — Waszej też działalności powiodło się utorować drogę do uregulowania trudnej a pod względem ekonomicznym ważnej sprawy kolei Północnej, w sposób dla państwa i gospodarstwa społecznego pożyteczny.

Licznemi innemi ustawami, uchwalonemi częścią w skutek przedłożeń Mego rządu, częścią z Waszej inicyatywy, uczyniono zadość mnogim życzeniom ludności na różnorodnych polach państwowego życia.

Pomimo ciężarów, jakie spadły na finanse państwa wskutek popierania zadań kultury, powiodło się przy pomocy osiągniętego tym sposobem podniesienia ekonomicznych podstaw, jako też dzięki gotowości, z jaką uczyniliście zadość kilku wnioskom Mego rządu, zmierzającym do podniesienia dochodów państwa — postąpić znaczny krok naprzód ku wytkniętemu celowi przywrócenia równowagi w gospodarstwie państwa. Kredyt państwa podniósł się w pocieszający sposób a dla załatwienia zadań finansowych, czekających jeszcze na rozwiązanie, uzyskano doniosłe rękojmie.

Szanowni Panowie obu Izb Rady państwa! Jak chętnie Ja z Mej strony uznaję z podziękowaniem to coście zdziałali, tak Wy możecie, z przeświadczeniem wiernie spełnionego obowiązku, spoglądać na swoją pracę, na swoje trudy i na osiągnięte niemi rezultaty dla dobra Ojczyzny i pomyślności Moich ludów, które wszystkie z równą miłością obejmuję Moją ojcowską pieczołowitością.

Nasze dobre stosunki ze wszystkiemi mocarstwami usprawiedliwiają oczekiwanie, że niezakłócony pokój da się [illegible]dal zachować dla monarchii.

Wśród błogosławieństw tego pokoju będzie staraniem Mego rządu, z wytrwałością i wiernem obowiązkowi poświęceniem się dla dobra państwa spełniać dalej swoje zadania, aby dokonać tego co z Wami rozpoczęte zostało, rozwinąć w sposób korzystny dalszą konstytucyjną działalność i w ten sposób cel ów osiągnąć, który odpowiada Moim zamiarom, Moim życzeniom i nadziejom.

A teraz polecam Was wszystkich opiece Wszechmocnego i zapewniając Was o Mojej niezmiennej łasce

zamykam sesyę Rady państwa.

Berlin, 22 kwietnia. (*Tel. pr.*) Rokowania pomiędzy niemieckim i rossyjskim rządem w sprawie połączenia Dęblińsko-Dąbrowskiej kolei z kolejami pruskiemi doznały przerwy, a to z powodu trudności wyszukania odpowiedniego punktu połączenia. Rząd rossyjski żąda, aby połączenie nastąpiło w Mysłowicach, rząd pruski zaś popiera stacyę Szopienice, będącą punktem połączenia górno-szląskich kolei i kolei na prawym brzegu Odry.

Petersburg, 22 kwietnia. (*T. p.*) Tutejsze dzienniki donoszą, iż rząd rossyjski wysłał już zapytanie do państw skandynawskich w sprawie czasowego zamknięcia Sundu i Bełtu dla floty angielskiej. Rząd spodziewa się, iż przedewszystkiem w Kopenhadze przywiodą sobie na pamięć bombardowanie tego miasta przez flotę angielską.

Bruksela, 22 kwietnia. W Izbie poselskiej odczytane zostało pismo królewskie, w którem król żąda upoważnienia do przyjęcia tytułu panującego państwa Kongo i podnosi przytem, że na Belgię nie spadną z powodu państwa Kongo żadne ciężary. Bernaert wnosi w imieniu gabinetu, ażeby udzielić żądanego upoważnienia. Wniosek ten przekazany został odnośnym sekcyom.

Paryż, 22 kwietnia. *Agence Havas* zaprzecza wiadomości o przedłużeniu terminu, wyznaczonego rządowi egipskiemu na reklamacye Francyi. Termin oznaczony kończy się dziś wieczór.

Rzym, 22 kwietnia. (*Tel. pryw.*) Z Paryża donoszą do tutejszych dzienników, iż były prezes gabinetu Ferry rozwija bardzo żywą agitacyę, w celu osiągnięcia na nowo steru rządowego. Tutejsza prasa nagania surowo pomienione aspiracye.

Londyn, 22 kwietnia. Dalsze depesze Lumsdena nadeszły dziś rano. Co do ich osnowy, zachowywana jest wielka wstrzemięźliwość. Według pogłosek, wrażenie pierwszego telegramu nie zostało przez depesze późniejsze bynajmniej zmodyfikowane. Po południu odbędzie się rada gabinetowa. Lumsden, wraz ze sztabem generalnym, znajduje się ciągle jeszcze w Tirpul.

Londyn, 22 kwietnia. W obu Izbach parlamentu zostało wniesionem żądanie kredytu w sumie 11 milionów funtów szterlingów, z czego 4½ milionów ma być obróconych na potrzeby Sudanu, reszta na ogólne nieodnoszące się do Sudanu przygotowania.

Przy wywodach, uzasadniających potrzebę powyższego kredytu, Granville i Gladstone złożyli analogiczne oświadczenia, według których rząd pragnie szczerze utrzymać ze wszystkiemi mocarstwami przyjazne stosunki i osiągnąć środkami pokojowemi tak w obecnych, jak i przyszłych kwestyach spornych sprawiedliwe i honorowe załatwienie.

Gladstone uczynił wniosek, aby dyskusyę nad kredytem postawić na porządku dziennym poniedziałkowego posiedzenia.

Standard donosi, że po zamknięciu wczorajszej rady gabinetowej wysłano depeszę do Petersburga, w której zażądano ponownie, aby rząd rossyjski wyparł się ostatniej akcyi gen. Komarowa nad Kuszkiem.

Daily News pisze, że telegram generała Lumsdena nadaje przesileniu niebezpieczniejszy niż dotychczas charakter.

Londyn, 22 kwietnia. Londyński korespondent *Polit. Corresp.* donosi, że lord Dufferin zapowiedział, iż w razie, gdyby gabinet angielski czynił w sprawie afgańskiej dalsze koncesye, poda się do dymisyi.

Pall Mall Gazette mówi, że nadzieja utrzymania pokoju trwa niezmiennie, tylko kwestya urażonej miłości własnej przeszkadza ma na razie zadowalającemu rozwiązaniu sprawy.

Konstantynopol, 22 kwietnia. (*Tel. pr.*) Nie znajduje tu wiary pogłoska o zastąpieniu wojsk angielskich w Sudanie tureckiemi.

Ottawa, 22 kwietnia. Według pogłosek, powstańcy zająć mieli fort Pitt na północ od Battlefort. Zachodzą obawy, że wszystkich obrońców fortu wymordowano.

Madryt, 22 kwietnia. Maurowie na przylądku Blanco w Afryce napadli na tamtejszą hiszpańską kolonię. Hiszpanie schronili się na jeden z okrętów hiszpańskich.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 21 kwietnia 1885, godzina 1 min. 45. Alp. Tow. górn. 41·25, Węg. akcye kredyt. 283·—, Akcye anglo-austr. 98·—, Akcye qanku Union 75·75 Akcye kolei Karola Ludwika 257·50, Akcye kolei północnej 242·50, Akcye kolei południowej 131·—, Akcye kolei Alföld 181·50, Akcye kolei Elżbiety 302·60, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 223·—, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 172·—, Wiedeńskie losy 122·75, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państw. w złocie 105·50, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 101·—, Losy regulacyi Cisy 118·—, Losy tureckie 99·10, Węgierska renta 94·50, Akcye banku związkowego 101·—, Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei państwowej —·—, Rubel papierowy 1·22—, Węgierskie losy 116·—, Marka niemiecka —·—, Usposobienie chwiejne.

Wiedeń, 21 kwietnia 1885 r. godzina 5 minut 35. Akcye kredytowe 283·60, Anglo-Austr. —·—, Unionbank —·—, Kolej Karola Ludwika 257·—, Południowa —·—, Renta papierowa 81·25, Galic. listy zastawne 101·25, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1883 —·—, Napoleondor 9·91, Rubel papierowy —·—. Usposobienie —.

Wiedeń, 22 kwietnia 1885r., godzina 10 min. 35, Akcye kredytowe 282·80, Anglo-Austr. 99·50, Unionbank 75·50, Kolej Karola Ludwika 257·—, Południowa 131·25, Renta papierowa —·—, Galic. listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z r. 1883 90·50, Napoleondor 9·92½, Rubel papierowy 1·22. Usposobienie mdłe.

Telegramy zbożowe z dnia 21 kwietnia. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogram. —·— do —·— zł., żyto —·— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— zł., okowita per 10.000 litr procent 28·50 do 28·75 zł. Budapeszt: Pszenica 100 kilogr. (na wiosnę) 9·26 do 9·28 zł., rzepak (sierpień—wrzesień 13·12 13·25 zł. Berlin: Pszenica żółta (na kwiec. maj) 173·50 m., żyto —·— m., spirytus 42·75. olej rzepakowy —·— m. Szczecin: Pszenica —·—, rzepik —·—. Paryż: mąki 159 kilogr. 47·30 fr. olej rzepakowy —·— fr., spirytus —·—, fr. Wrocław: Pszenica —·—, żyto —·—, owies —·—, spirytus —·—, kukurudza —·—, Kolonia: Pszenica —·—.

Odpowiedzialny redaktor **Adam Krechowiecki**.

Pociągi kolejowe

od 20 maja 1884
podług zegaru lwowskiego

przychodzą do Lwowa:

Z Krakowa: o godz. 5 min. 36 rano pociąg pospieszny, o godz. 9 min. 27 wieczór pociąg osobowy, o godz. 11 min. 33 przed południem pociąg mięszany.

Z Czerniowiec: o godz, 10 min. 0 wieczór pociąg pospieszny o godz. 3 min. 35 rano i o godz. 3 min. 52 po południu pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk na dworzec Podzamcze: o godz. 10 min. 13 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 2 min. 28 rano i o godz. 3 min. 42 po południu pociąg mięszany.

Pociąg mięszany: o godz. 8 min. 59 rano ze Stryja, Stanisławowa, Chyrowa, Zagórza, Zwardonia.

Pociąg osobowy: o godz. 4 min. 37 po południu ze Stryja, Stanisławowa, Drohobycza, Borysławia, Chyrowa.

Pociąg mięszany: o godz. 1 min 59 w nocy z Husiatyna, Stanisławowa, Stryja, Drohobycza Borysławia, Chyrowa, Zwardonia.

Odchodzą ze Lwowa:

Do Krakowa: o godz. 10 min. 46 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 4 min. 5 rano pociąg osobowy, o godz. 5 min. 3 po południu pociąg mięszany i o godz. 6 min. 35 rano pociąg mięszany lokalny.

Do Podwołoczysk z głównego dworca o godz. 5 min. 56 rano pociąg pospieszny, o godz 5 min. 42 po południu pociąg kuryerski, o godz 12 min. 31 po południu i o godz. 10 min. 27 wieczór pociąg mięszany.

Do Podwołoczysk z dworca **Podzamcze:** o godz. 6 min. 6 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 57 po południu i o godz. 10 min. 56 wieczór pociąg mięszany.

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 30 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 15 po południu i o godzinie 11 min. 10 w nocy pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk na dworzec główny lwowski: o godz. 10 min. 26 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 3 min. 5 rano i o g. 4 min. 10 po południu pociąg mięszany.

Pociąg osobowy: o godz. 11 min 45 przed południem do Stryja, Stanisławowa, Drohobycza, Borysławia, Chyrowa.

Pociąg mięszany: o godz. 7 min. 5 wieczór do Stryja, Stanisławowa, Husiatyna, Drohobycza, Chyrowa, Zagórza, Zwardonia.

Pociąg mięszany: o godz. 7mej z rana do Stryja.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi za drugie ćwierćrocze w miejscu 3 zł., **pocztą 4 zł.;** za miesiąc kwiecień w miejscu 1 zł., **pocztą 1 zł. 35 ct.** Z *Przewodnikiem* za drugie ćwierćrocze w miejscu 3 zł. 75 ct., **pocztą 4 zł. 75 ct.;** za miesiąc kwiecień w miejscu 1 zł. 30 ct., **pocztą 1 zł. 65 ct.** Prenumeratę przyjmuje się tylko od 1 lub 16 każdego miesiąca.

W teatrze hr. Skarbka.
We środę dnia 22 kwietnia 1885.
Po raz czwarty:

FRIEBE

komedya w 5ciu aktach Kazimierza Zalewskiego.

O S O B Y:

Kalikst Żarski	p. Stępowski
Henryk Poniewski	p. Żelazowski
Alojzy Wiese	p. Kwieciński
Dobek	p. Woleński
Wojciech hr. Tołubski	p. Lubicz
Baron Tuczytężtamczykiewicz	p. Zboiński
Krzysztof Wiese	p. Wojdałowicz
Gotlieb Wiese	p. Kasprowicz
Rikobsohn	p. Ruszkowski
Kapustowski	p. Piasecki
Bubenstock	p. Szobert
Pękalski	p. Walewski
Rozalia Wiese	pni Aszpergerowa
Fryderyka Wiese	pni Kwiecińska
Katarzyna Poniewska	pna Stachowiczówna
Pani de Vaugars	pni Nowakowska
Pani Rikobsohn	pna Kowalska
Antoni	p. Starzewski
Jan	p. Senowski

Rzecz dzieje się w Warszawie za naszych czasów. — Akt Iszy, IIIci i IVty w mieszkaniu Rozalii Wiese. — IIgi w kantorze fabryki, — IVty u Poniewskich.

Reżyser p. Apollo Lubicz.

Początek o godzinie 7 wieczorem.

Przyjechali do Lwowa
dnia 22 kwietnia 1885

Hotel George'a

Pp. A. hr. Dzieduszycki z Gródka. W hr. Reyowa z Psar. Z. Dembowski z Kosienic. M. Garapich z Cebrowa. S. Szczepanowski ze Słobody. Dr. K. Zywicki z Tarnopola.

Hotel Europejski.

Pp. A. Udrycki z Mostów. J. Olszański z Podwołoczysk. F. v. Babitsch z Wiednia. J Abeles z Wiednia

Hotel Warszawski

Pp. K. Petsch ze Stanisławowa. K. Frieauf z Przemyśla. J. Kozankiewicz z Brzeżan.

Hotel Angielski

Pp. R. Soroczyński z Jarosławia F. Leszczyński z Tarnowa. F. Szumlański z Podwołoczysk.

Hotel Francuski

Pp. A. Iwanicki z Cucyłowa. K. Abgarowicz z Żółkwi. Z Bergstein z Wiednia. A. Wicklein z Wiednia.

NADESŁANE.

Wielmożny Pan Henryk **Blumenfeld** aptekarz we Lwowie.

Upraszam powtórnie o przysłanie jednej butelki Wina p psymowego z diastazą. Pierwszy raz zażywam wino to a czuję wielką ulgę w całym mym organizmie.

Z poważaniem **Deputowicz.**
Baworów, poczta Mikulińce. (2395)

Spostrzeżenia meteorologiczne.
(Z obserwatoryum c k Uniwersytetu we Lwowie) z dnia 22 kwietnia 1885.

Barometr 735.73mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy 10.4 C. Psychrometr wilgotny 9.3°C. Prężność pary 8.1mm Wilgoć 87% Zachmurzenie 10. Wiatr W1. Ozon 11.

Temperatura powietrza 8 3°R.
Barometr idzie w górę.
Stan barometru nad poziom morza 760.96mm.
Najwyższa temperatura dnia wczorajszego 14.4°C
Najniższa temperatura w nocy 9 9 C.
Ilość opadu mierzonego o . g. 0.5 mm.

Z obserwatoryum c. k Szkoły politechnicznej we Lwowie

$\varphi = 49^{\circ}50'$ $\lambda = 41^{\circ}41'$ w. $= 340^{m}.5$.
Dla 23 kwietnia 1885
E. $= -1^{m}\ 47.^{s}_{61}$. $\Theta_0 = 2^{h}\ 6^{m}\ 30.^{s}_{58}$.
Wschód słońca 22go kwietnia o 7h. 3m. 2; zachód o 16h. 53m., 2.

W kwietniu nastąpi ostatnia kwadra księżyca 7d 4h 18m, 5; nów 14d 19h 27m, 4; pierwsza kwadra 21d 12h 56m, 2; pełnia 28d 19h 50m, 3.

Księżyc będzie się znajdywać w punkcie odziemnym (Apogeum) 6d 5h, 5; w punkcie przyziemnym (Perigeum) 18d 4h, 5.

Równanie czasu będzie do 15 kwietnia dodatnie, od 15 kwietnia aż do końca miesiąca ujemne, wskutek czego zegary zwykłe wyprzedzać będą zegary słoneczne do 15 kwietnia o ilość E. w prawdziwe południe, od 15 kwietnia zaś odwrotnie.

Średni stan barometru, zredukowany do poziomu Adryatyku, jest na kwiecień dla Lwowa 759 mm. średnia temperatura 6°,4C.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

21 kwietnia 1885	2h	9h	[illegible]
Stan barometru w milimetr.	731,25	731,12	731,0
Stan termometru suchego w st. Cels.	12,2	10,4	9,8
Stan termometru wilgotnego w st. Cels.	8,0	9,2	8,8
Prężność pary w powietrzu w milimetr.	5,5	8,0	7,9
Wilgotność powietrza względna w %.	52	85	87
Stan nieba.	10	10	10
Kierunek wiatru.	w	nw.	w.
Moc wiatru.	4	2	1
Ilość opadu mierzonego do 2h 0,mm0			
Najwyższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9h. 14,2.			
Najniższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9h. 5,2			
Elektryczność powietrza, woltów	100	63	+ *

(N. B. 22/4 1885 d 12h = połud. do 12h w połud 23 4 1885).

Przy wietrze przeważnie zachodnim i średniej temperaturze dnia 10°C., niebo zamglone, wilgoć powietrza ciągle się powiększa, deszcz przerwami, mgła możliwa.

Cennik lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.
Lwów dnia 21 kwietnia 1885.

	płacą zł.	płacą ct.	żądają zł.	żądają ct.
	walutą austr.			
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	256	75	260	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	223	50	228	—
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	282	—	287	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	230	—	235	—
2. List. zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)				
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	99	10	100	10
„ „ „ 4 pr. w. a.	91	—	92	50
„ „ „ 5 pr. okresowe	99	10	100	10
Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los 41½ l.	88	40	89	40
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	101	25	102	25
„ „ „ 5 pr. w. a.	96	50	97	50
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	98	50	99	50
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 6 pr.) 3 pr. w. a. w likwidacyi	57	—	59	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 5 pr.) 2½ pr. w. a. w likwidacyi	57	—	59	—
4½ prc. kraj. listy zastawne	91	25	92	25
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. rol. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	100	50	102	—
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańsk. (dawn. 6 pr.) 3 pr. wa.	—	—	—	—
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I emisyi	96	75	97	75
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.	102	75	104	—
Pożyczki kr. z r. 1883 po 4½ pr. wa.	90	60	91	60
5. Losy miasta Krakowa	18	—	20	—
„ „ Stanisławowa	22	50	24	50
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	80	5	90
Dukat cesarski	5	82	5	92
Napoleondor	9	85	9	95
Półimperyał	10	14	10	24
Rubel rossyjski srebrny	1	54	1	64
„ „ papierowy	1	21 —	1	24 —
100 marek niemieckich	61	05	61	80
Srebro	—	—	—	—
Kupony w srebrze	—	—	—	—

Kurs giełdy wiedeńskiej
z dnia 20 kwietnia 1885.

	płacą	żądają
1. Dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	81.05	81.20
luty-sierpień	81.05	81.20
Jednolity dług państwa w srebrze.		
styczeń-lipiec	81.25	81.45
kwiecień-październik	81.60	81.80
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k. 4 pr.	126.—	127.—
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	139.25	140.—
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	140.—	141.—
„ „ 1864 po 100 zł.	170.50	171.—
„ „ 1864 po 50 zł.	170.—	170.75
Renty Com. po 42 lir. austr.	43.—	45.—
Listy zastaw. domen. państw. po 120 zł. 5 prc.	153.50	154.—
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1882 5 pr.	—.—	—.—
Renta papierowa 5 pr. z r. 1881	96.40	96.60
Austr. renta zł. wolna od podatk. 4 pr.	105.25	105.50
2. Obligacye indemn 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	106.50	—.—
Bukowiny	101.50	102.50
Galicyi	101.—	101.80
Niższej Austryi	105.75	106.75
Siedmiogrodu	101.—	101.75
Węgier	101.75	102.50
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	99.—	99.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	284.10	284.40
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	580.—	590.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemsk. a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 300 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 zł.	857.—	859.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	470.—	473.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	236.—	236.50
Kol. Preszow-Tarn. (w. c.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2425	2432
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	258.30	258.70
Lwow.-Czern. kolej po 200 zł. w. a. war.	224.75	225.25
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	303.25	303.50
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	132.—	132.50
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	175.50	176.50
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 4½ pr. w złocie w 50 l.	98.75	99.25
„ „ „ premiowe po 3 pr.	97.25	97.75
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	99.30	100.—
„ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	100.50	101.50
„ „ „ „ w 36 l. 5½ pr.	99.30	100.
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 prc.	91.50	92.50
„ „ „ „ po 5 prc.	99.—	99.40
„ „ „ „ po 5 prc. w 37 latach zwrotne	99.—	99.40
Gal. banku hip. po 6 prc.	101.40	102.—
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 prc.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. po 5 prc.	102.50	102.75
Węg. Tow. ziem akc. po 5½ prc.	—.—	—.—
„ Zakł. kr. ziems. po 5½ prc.	101.50	103.—
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	98.—	98.50
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	98.75	99.50
Kol. płn. po 100 zł. m. k.	106.—	106.50
„ „ po 100 zł. w. a.	102.—	—.—
Kol. gal. Kar Lud. emisya z r. 1881 po 4½ prc.	99.—	100.—
dtto. dtto. (Jarosław-Sokal)	98.75	99.—
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 zł. 5 prc. w srebrze z r. 1865	82.—	82.75
z r. 1867	88.25	88.75
z r. 1868	—.—	97.50
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	98.75	99.25
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	178.75	179.25
Clarego po 40 zł. m. k.	42.75	43.25
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	114.50	115.50
Keglevicha po 10 zł. m. k.	20.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	18.50	19.—
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.50	24.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	45.25	46.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	39.75	40.25
Czerwon. krzyża austr. Tow. po 10 zł.	15.50	16.—
„ „ węgiersk. „ po 5 zł.	8.75	9.—
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	18.75	19.25
Salma po 40 zł. m. k.	53.50	54.50
St. Genois po 40 zł. m. k.	48.25	49.—
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)	24.—	24.75
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	131.50	132.—
„ „ po 50 zł. w. a.	68.—	68.50
Waldsteina po 20 zł. m. k.	29.25	30.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	36.25	37.—
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark. w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark. w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	125.30	125.55
Paryż za 100 fr.	49.35.—	49.45.—
Kurs złota		
Dukat cesarski mon.	5.87.—	5.89.—
„ pełnej wagi	5.83.—	5.85.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.89.50	9.90.50
Rossyjski imperyał	10.18.—	10.20.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—
Bank krajowy.		
6 prc. obligacye pożyczki krajowej	—.—	—.—
4½ prc. obligacye pożyczki krajowej	—.—	—.—
5 prc. oblig. komunalne banku kraj.	—.—	—.—
4½ prc. krajowe listy zastawne	91.25	92.25

Z lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.
Telegrafowany kurs wiedeński
dnia 21 kwietnia 1885.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	81	20
„ „ w srebrze	81	45
Renta w złocie	105	65
5 prc. austr. rent marcowa	96	35
Akcye banku wiedeńskiego	855	—
„ „ kredytowego	283	—
Londyn	125	60
Srebro	—	—
Napoleondor	9	92½
Dukat cesarski men.	5	89
100 marek niemieckich	61	40

OGŁOSZENIA URZĘDOWE.

Wyroki prasowe.

L. 6805. (2619)

C. k. sąd krajowy karny w Krakowie jako sąd prasowy orzeka:

1. że artykuł w Nr. 82 czasopisma „Nowa Reforma“ z dnia 11 kwietnia 1885 na stronicy 2giej w kolumnie 4tej w ustępie 5tym działu „Przegląd polityczny“ zamieszczony poczynający się od słów: „Po armii która“. .. a kończący się słowami: „przyczynić się do zbawienia ojczyzny“, mieści ze względu na treść swą znamiona zbrodni zaburzenia spokojności publicznej z §. 66 kk.,

2. że zarządzona przez c. k. Prokuratoryę Państwa konfiskata tego numeru Nowej Reformy zostaje zatwierdzoną,

3. że dalsze rozpowszechnianie tego pisma drukowego zostaje zabronionem i zakaz ten w myśl §. 36 ust. pras. ogłoszonym,

4. że w myśl §. 37 ust. pras. zarządzonem zostaje zniszczenie zabranych egzemplarzy tego czasopisma.

C. k. sąd krajowy karny
Kraków, dnia 18 kwietnia 1885

L. 6499. (2636)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy dla spraw karnych we Lwowie orzekł na mocy §§. 489 i 493 sp. k. i §. 37 ust. pras., że treść artykułu umieszczonego nr. 85 czasopisma „Dziennik polski“ z dnia 15 kwietnia 1885 pod napisem „Dla idei“ powieść z niedawnej przeszłości w 2 tomach przez autora Marzycieli Tom drugi ciąg dalszy zawiera znamiona występku z §. 305 u. k. zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tego artykułu, a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 17 kwietnia 1885.

L 6447. (2635)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy dla spraw karnych we Lwowie orzekł na mocy §§. 489 i 493 sp. k. i 37 ust. pras., że treść artykułów umieszczonych w numerze 224 czasopisma „Nowyj Prołom“ z dnia 30 marca/11 kwietnia 1885 pod napisem „Serby o hałyckich diłach“ i „Polskoi kołbasy“ i pod tytułem „W dili wyborów w dumu derżawnuju II iz Zawiazni“ zawiera znamiona występków z §. 300 i 302 u. k. zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnienie tego artykułu, a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 16 kwietnia 1885.

L. 6034. (2585)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy dla spraw karnych orzekł na mocy §§. 489 i 493 sp. k. i §. 37 us. pr., że treść artykułów umieszczonych w numerze 223 czasopisma „Nowyj Prołom“ z dnia 23 marca/4 kwietnia 1885 pod napisem „Chrystos woskrese“ i pod tytułem „Paschalnyj Filieton“ zawiera znamiona zbrodni z §. 65 lit. a u. k. zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnienie tego artykułu, a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 9 kwietnia 1885.

(2606)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der Nr. 231 der periodischen Druckschrift „Der junge Kikeriki. Humoristisches Volksblatt“ vom 15. April 1885 (auf Seite 7) enthaltenen Aufsatzes mit der Aufschrift „Der Himmel auf Erden“ in der Stelle von „Die Sternkundigen nennen dies“ bis „das große Wort führen“ das Verbrechen nach § 65 lit. a begründe, und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 16. April 1885.

Das k. k. Landesgericht in Triest hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 23. und 31. März 1885, ZZ. 2003 und 2208, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „L'Indipendente“ Nr. 2816 vom 18. März 1885 wegen des Artikels „Di un Club Italiano alla Camera Austriaca . . .“ nach § 300 St. G., und derselben Zeitschrift Nr. 2822 vom 25. März 1885 wegen des Artikels „Teatro Filodramatico“ nach § 65 St. G. verboten.

Kuratele.

L. 91. (2541 2—3)

Szymon Cynarski z Zaczernia uznany marnotrawcą, kuratorem dlań ustanowiony Marcin Kloc z Zaczernia.

C. k. sąd powiatowy
Głogów 13 stycznia 1885.

L. 1148. (2582 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Wiśniowczyku podaje do powszechnej wiadomości że Stefan i Fewrona małżonkowie Miśków z Zarwanicy za potwierdzeniem dotyczącej uchwały przez c k. sąd obwodowy w Brzeżanach na dniu 13 marca 1885 l. 1254 za marnotrawców uznani zostali i tymże na kuratora Stefan Wojtowicz z Zarwanicy nadany jest.

Wiśniowczyk dnia 22 marca 1885

L 3692. (2604 1—3)

Sokalski c. k. sąd powiatowy uznał Zacharka Czernija gospodarza z Ciełąża marnotrawca, ustanawiając kuratorem jego Pawła Bałuka z Ciełąża.

Sokal 12 marca 1885.

L. 11807. (2579

C. k. sąd powiatowy w Rohatynie ustanawia dla marnotrawczyni Maryi z Żyrów Gołębiowskiej w Lipicy górnej w miejsce zmarłego Stefana Łotockiego kuratorem obecnego wójta gminy Kościa Skotara.

Rohatyn 7 stycznia 1885.

Licytacye.

L. 797. (2602 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Rymanowie ogłasza, że celem ściągnięcia od Piotra Kielara na rzecz galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie kwotę 200 zł. w. a. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 4 maja, 15 czerwca i 4 sierpnia 1885 każdym razem o godzinie 10 przed południem publiczna przymusowa sprzedaż realności włościańskiej w Mymoniu pod lk. 43 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej.

Cena szacunkowa realności tej wynosi 450 zł. aw.

Zakład zaś 10 prc. tejże.

Resztę warunków można przejrzeć w sądzie.

C. k. sąd powiatowy
Rymanów, 12 lutego 1885.

L. 2190. (2578 2—3)

W dniach 28 maja, 26 czerwca i 3 sierpnia 1885 każdym razem o 10 godzinie przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna egzekucyjna sprzedaż realności spadkobierców Marka Goszułeńko własnej, w Kluczowie wielkim pod lk. 16 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, na zaspokojenie wywalczonej pretensyi Elkuny Krinitz w kwocie 60 zł. z pn.

Cena szacunkowa wynosi 510 zł.

Zakład 51 zł.

Przy trzecim terminie zostanie wspomniana realność i niżej ceny szacunkowej sprzedaną.

Protokół zastawniczego opisania i oszacowania jak również bliższe warunki licytacyjne mogą być w tus. registraturze przejrzane.

C. k. sąd powiatowy.
Peczeniżyn, 15 marca 1885.

L. 10736. (2580 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Rohatynie podaje do wiadomości, iż celem ściągnięcia wierzytelności c. k. uprz. Zakładu kredyt. włośc. we Lwowie w kwocie reszt. 121 zł. 92 ct. aw. z pn. odbędzie się w terminach dnia 26 maja i 26 czerwca 1885 każdym razem o godz. 10 rano, egzekucyjna sprzedaż publiczna realności pod lk. 98 sub. rep. 40 w Kniihiniczach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, dłużnika Hnata Telebki własnej, atoli tylko za lub wyżej ceny szacunkowej w kwocie 400 zł. aw.

Wadyum 40 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratorem adw. dra Lipinera w Rohatynie.

Rohatyn, 10 marca 1885.

L. 2150. (2597 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu rozpisuje celem zaspokojenia wierzytelności galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie, 5000 zł. z pn. publiczną licytacyą sprzedaż realności pod lk. 266 a) w Przemyślu na Garbarzach położonej wedle dom. VII. pag. 67 n. 5 haer. dłużników Wolfa Roth i Salomona i Mariem Halpernow własnej, w trzech terminach: dnia 22 maja i 22 czerwca i dnia 20 lipca 1885, każdym razem o godzinie 10 rano, w biurze sądowem nr. 21 odbyć się mająca.

Cenę wywołania stanowi wartość realności 12 000 zł., przyjęta przy udzieleniu pożyczki, zaś wadyum wynosi 1200 zł.

W pierwszym i drugim terminie sprzedaż nie nastąpi poniżej ceny wywołania, a w trzecim nie poniżej sumy wyrównywającej wszystkim realność obciążającym długom hipotecznym.

W przeciwnym razie ułożone zostaną warunki ułatwiające 20 lipca 1885 o godzinie 4 popołudniu.

Dalsze warunki licytacyjne i wyciąg tabularny przejrzeć można w registraturze sądowej.

O tem zawiadamia się strony i znanych wierzycieli do rąk własnych, a nieznanych z nazwiska i miejsca pobytu wierzycieli, tudzież tych, którzyby możliwie po dniu 23 stycznia 1885 jako dniu wydania wyciągu hipotecznego do hipoteki weszli i tych, którymby uchwała niniejsza doręczoną być nie mogła do rąk kuratora adw. dra Łużeckiego w Przemyślu.

Przemyśl, 25 lutego 1885.

L. 2058. (2532 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprzyw. galicyjskiego akcyjnego Banku hipotecznego w sumie 113 zł. 40 ct., 113 złr. 40 ct. w. a. z pn. realność pod Nr. kons. 50 w Przemyślu w mieście położona wedle Dom IV pag. 235 poz 6 haer. Morusa Mund własna, w drodze publicznej licytacyi dnia 28 maja 1885 i dnia 26 czerwca 1885 o godzinie 10 rano w tutejszym sądzie w biurze Nr. 19 wyżej lub za cenę szacunkową w kwocie 4500 złr. sprzedaną będzie.

Cena wywołania wynosi 4500 zł., wadyum 450 zł. Gdyby realność ta w powyższych terminach za cenę wywołania sprzedaną nie została, natenczas dla ułożenia warunków ułatwiających, wyznacza się termin sądowy na dzień 26 czerwca 1885 godzinę 4 z południa z tem oznajmieniem, iż niestawający na terminie wierzyciele hipoteczni jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą.

Resztę warunków i wyciąg tabularny przejrzeć można w registraturze sądowej.

O czem zawiadamia się chęć kupienia mających, strony interesowane, znanych wierzycieli nie mniej wierzycieli, którzyby po dniu 9go stycznia 1885 jako dniu wydania wyciągu tabularnego do tabuli weszli lub którymby uchwałę licytację rozpisująca lub późniejsze uchwały doręczone być nie mogły do rąk kuratora p. adwokata dra Skórskiego w Przemyślu.

Przemyśl, 25 lutego 1885.

L. 10919. (2480 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Jarosławiu wiadomem czyni, że na zaspokojenie wierzytelności Maryi Moskalewicz 38 zł. 78 ct. a. w. odbędzie się w tutejszym sądzie 29 maja, 3 lipca i 7 sierpnia 1885 o godz. 10 rano licytacyjna sprzedaż realności dłużnika Karola Jarzembińskiego własnej, pod lk. 103 w Jarosławiu na krakowskiem przedmieściu położonej, z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim i niżej tej ceny sprzedaną będzie.

Cena wywołania 500 zł., wadyum 50 zł.

Bliższe warunki i protokoły opisania i oszacowania dostarczy registratura.

Dla niewiadomych z miejsca pobytu wierzycieli ustanowiono kuratorem adw. dra Ernesta Gaberlego.

Jarosław, 29 grudnia 1884.

L. 734. (2603 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Rymanowie ogłasza, że celem ściągnięcia od Jędrzeja Dzinbiak na rzecz galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie kwoty 350 złr. w. a. z pn, odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 4 maja, 15 czerwca i 20 lipca 1885 każdym razem o godzinie 10 przed południem publiczna przymusowa sprzedaż realności włościańskiej w Szklarach pod lk. 72|27 położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej.

Cena szacunkowa realności tej wynosi 750 złr. a. w. zakład zaś 10 prc. tejże.

Resztę warunków można przejrzeć w sądzie.

C. k. sąd powiatowy
Rymanów, dnia 10 lutego 1885.

L. 3611. (2558 2—3)

C. k. sąd powiatowy miejski deleg. w Złoczowie podaje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej c. k. uprzywilejowanego Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie przeciw Dawidowi Feuering pto 151 złr. 98 ct. przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. 24 w Podlipcach położonej, wyk. hip 58 księgi gruntowej dla gminy Podlipce objętej wedle karty B poz. 1 Dawida Feuerring własnej w trzech terminach dnia 26 maja 1885, 26 czerwca 1885 i 27 lipca 1885 zawsze o godzinie 10 przedpołudniem w zabadowaniu sądowem odbędzie się. Na pierwszych dwóch terminach realność ta niżej ceny szacunkowej sprzedaną nie zostanie.

Cenę wywołania stanowi wartość tej realności 500 zł. a. w. Wadyum wynosi 50 złr. Wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne, wyłożone są w registraturze sądowej do przeglądu w godzinach urzędowych.

Oczem się chęć kupienia mających i wszystkich tych wierzycieli, którzyby po dniu 18 lutego 1885 do tabuli weszli, lub którymby uchwała niniejsza albo wcale albo wcześnie doręczoną być nie mogła, uwiadamia.

Złoczów 1 marca 1885.

L. 1144. (2381 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Wadowicach podaje do publicznej wiadomości, iż w sprawie Maryanny Marszałek przeciwko Antoninie Pankowej o zniesienie wspólnej własności realności pod Nk. 197 dozwolona została sprzedaż egzekucyjna tejże realności w Wadowicach położonej, dawniej Antoniny Pankowej i Maryi Marszałkowej własnej obecnie zaś jako własność dla Jana Panka i Maryi Marszałkowej zapisanej.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie tutejszym w trzech terminach 25 czerwca, 30 lipca i 3 września 1885 każdym razem o godzinie 10tej przed południem.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 2423 zł. 96 ct. poniżej której wzmiankowana realność na pierwszych dwóch terminach sprzedaną nie zostanie, jednak na trzecim terminie nawet niżej ceny szacunkowej za jaką bądź cenę sprzedaną będzie.

Wadyum wynosi 200 zł.

Reszta warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy są do przejrzenia w registraturze c. k. sądu obwodowego.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony adw. dr. Iwański ze substytucyą adw. dra Marka w Wadowicach.

Wadowice, dnia 21 marca 1885.

L. 1363. (1680 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Brodach w sprawie egzekucyjnej gminy miasta Brodów przeciw nieobjętej masie po Gittli Jahr pto 1519 zł. 49 ct. w. a. podaje do wiadomości, iż trzeci i ostatni termin do egzekucyjnej licytacyi realności wyk. hip. 521 gminy Brodów objętej został na dzień 19go maja 1885 na 10 godzinę rano w biurze Nr. III. pod ułatwiającymi warunkami rozpisany.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 8611 zł. w. a.

Wadyum wynosi 430 zł. 50 ct. w. a.

Dla wszystkich, którymby rezolucya licytacyjna lub dalsze w tej sprawie wydać się mające rezolucye nie mogły być doręczone, lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego do tabuli weszli, ustanowiono kuratorem adw. dra Brauna w Brodach.

Akt oszacowania, wyciąg tabularny i warunki licytacyjne mogą być w registraturze przejrzane.

Brody, dnia 22 lutego 1885.

L. 12096. (2612 2—3)

Dnia 7 maja 1885 o godzinie 10 przed południem odbędzie się na zaspokojenie Leiserowi Hendlowi należnych 3 rat po 80 zł. z pn. egzekucyjna sprzedaż realności w Orelcu położonej, wedle wykazu l. 26 ks gł. gminy Oreleckiej, dłużnika Michajła Draba czyli Drabika własnej i niżej ceny szacunkowej za jakąkolwiekbądź cenę.

Cena szacunkowa jest 1842 zł. 14 ct.

Wadyum 5 proc. od tejże.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli mianowany tusądową uchwałą z dnia 31 marca 1884 l. 842 adw. dr. Schaefer w Śniatynie.

Akt oszacowania i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Śniatyn, 26 lutego 1885.

L. 1869. (1876 2—3)

Sąd powiatowy w Bieczu ogłasza niniejszem, że w jednym terminie dnia 18go maja 1885 o 10 rano w gmachu jego odbędzie się egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę realności pod nk. 46 w Rzepienniku biskupim położonej wedle wykazu hipotecznego l. 46 ksiąg gruntowych na imię Ludwika i Katarzyny Mruków intabulowanej, celem zaspokojenia pretensyi Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w ilości 12 rat po 12 zł. i resztującego kapitału 12 zł. 84 ct. a. w. z pn.

Cenę wywołania stanowi wartość realności przy udzieleniu pożyczki w sumie 500 zł. za szacunek przyjęta.

Wadyum wynosi 50 zł. a. w.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze pomienionego sądu.

Biecz, dnia 11 marca 1885.

L. 2316. (2609 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Dąbrowie uwiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Herszka Rota, iż Maciej Pikul wniósł przeciw niemu pozew o uznanie własności 4|16 części majętności liczbą wyk hip. 588, w Radgoszczy, o intabulacyę powodów za właścicieli takowych w miejsce masy Chaima Rohta etc. i o adnotacyę sporu w załatwieniu którego termin do rozprawy ustnej na 15 maja 1885 o godzinie 9 rano wyznaczonym został.

Wzywa się zatem Herszka Rota aby albo sam do sądu się zgłosił, albo potrzebnej informacyi ustanowionemu kuratorowi w osobie p. Władysława Trzecieskiego udzielił, gdyż z zaniedbania wynikłe skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Dąbrowa, dnia 13 lutego 1885.

L. 3094. (2387 2—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie ogłasza, że celem zaspokojenia sumy dłużnej galicyjskiemu zakładowi kredytowemu ziemskiemu w Krakowie 6000 złr. a. w. z pn. przedsięwzięta będzie przymusowa sprzedaż dóbr Pierzchów, Pierzchowice i Osady I. w Pierzchowicach położonej, w okręgu c. k. sądu powiatowego w Niepołomicach położonych Konrada i Maryi Enzów, Wojciecha i Maryanny Pilchów, Jakóba i Juli Pilchów oraz Chaskla i Mariem Lamensdorfów własnych na wyznaczonych w tym celu dwóch terminach licytacyjnych w dniu 26 maja i 30 czerwca 1885 zawsze o godzinie 10 przed południem w gmachu c. k. sądu krajowego. Cenę wywoławczą stanowić będzie suma 35000 zł. w. a. Wadyum wynosi 3500 złr. Resztę warunków przejrzeć można w registraturze c. k. sądu krajowego w Krakowie. Kuratorem wierzycieli dr. Władysław Markiewicz.

Kraków, dnia 6 marca 1885.

L. 1125. (2256 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Tyśmienicy podaje do wiadomości powszechnej, że celem zaspokojenia resztującej wierzytelności pożyczkowej c. k. uprzyw. galic. akcyjnego banku hipotecznego we Lwowie w kwocie 758 złr. 53 ct. a. w. zpn. przeprowadzoną będzie dnia 15 maja, 19 czerwca i dnia 17 lipca 1885 zawsze o godzinie 10 przed południem, w sądzie tutejszym przymusowa sprzedaż publiczna realności pod n. k. 59|96 w Tyśmienicy położonej według ks. gł. VIII str. 109 n 1 wł. i ks. gł. VIII str. 110 n. 2 wł. do Wasyla Postołowskiego należącej.

Cena wywołania wynosi kwotę 2180 zł. a. w. Poręczne przed licytacyą złożyć się mające wynosi 218 zł. a. w. Bliższe warunki licytacyi i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze sądu. Dla wierzycieli hipotecznych, którymby uchwała licytacyjna lub późniejsze uchwały tej sprawy dotyczące dla jakiejkolwiek bądź przyczyny nie mogły być należycie doręczone ustanowiono kuratorem p. Andrzeja Domłowicza w Tyśmienicy.

C. k. sąd powiatowy
Tyśmienica dnia 20 marca 1885.

L. 1859. (2611 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Dukli prostuje edykt z 30go czerwca 1884 l. 2906 w ten sposób, że termin do ułożenia warunków licytacyjnych na 25 czerwca 1885 o 9 godzinie rano wyznacza.

Dukla, dnia 11 kwietnia 1885.

L. 9370. (2638 1—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi galic. kasy oszczędności we Lwowie w kwotach 706 złr. 32 ct., 707 złr. 86 ct., 709 złr. 44 ct., 711 złr. 10 ct. i 15.407 złr. 44 ct. z pn., odbędzie się dnia 21 maja i 25 czerwca 1885 każdym razem o godzinie 10 przed południem, przymusowa licytacya do Leontyny hr. Starzeńskiej wedle Dom. 243, pag. 23 n. 4 haer. należącej realności pod l. 637 1/4 we Lwowie położonej, na których terminach realność ta tylko wyżej ceny wywołania 46.270 złr. lub przynajmniej za tę cenę sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 750 złr. złożoną być ma, akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie, że dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 17 lutego 1885 rzeczowe prawa na wspomnianą realność nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adw. dr. Dulęba kuratorem, a jego zastępcą adw. dr. Stand mianowany został.

Lwów, dnia 4 kwietnia 1885.

L. 1218. (2209 1—3)

C. k. sąd powiatowy Lubaczów podaje do wiadomości, iż w sprawie towarzystwa zaliczkowego w Lubaczowie przeciw Maryannie Białozorskiej pto 264 zł. 17 ct. z pn. celem zaspokojenia tej wierzytelności przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności pod lk. 356 sek. I w Lubaczowie l. wyk. hip. 908 księgi gruntowej tej gminy objętej, do Maryanny Białozorskiej należącej, przedsięwziętą zostanie w jednym terminie dnia 18 maja 1885 o godzinie 10 rano, z tem. iż realność ta także niżej ceny szacunkowej w kwocie 220 zł. wynoszącej, jednakże nie niżej sumy wyrównywającej, wszystkim realność tę obciążającym długom sprzedaną będzie.

Wadyum wynosi 5 prc. ceny szacunkowej, t. j. 11 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciąg tabularny przejrzeć można w tus. registraturze.

Do której sprzedaży chęć kupienia mających zaprasza się.

Lubaczów, 5 marca 1885.

L. 2373. (2546 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Rohatynie zawiadamia, że dnia 26 maja, 26 czerwca i dnia 26 lipca 1885 każdym razem o godzinie 10 rano przeprowadzi egzekucyjną publiczną sprzedaż realności wedle wyk. hip. nr. 346 gminy Zołczów, dłużnika Michała Piotrowskiego własnej ku ściągnięciu wierzytelności Wigdora Schleichera w kwocie 246 zł. aw. z pn.

Cena wywołania 1545 zł. aw.

Wadyum 154 zł. 60 ct. aw.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli Konstanty Teliszewski z Rohatyna.

Resztę warunków przejrzeć można w ts. registraturze.

Rohatyn, 28 marca 1885.

L. 6112. (2316 1—3)

Ogłoszony w sprawie egzekucyjnej gal. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie przeciw Hillelowi Haberman pto 1000 złr. z pn. dzień 27. maja 1885, jako termin do ułożenia warunków licytacyjnych, prostuje się na dzień 24 czerwca 1885.

Co się do wiadomości publicznej podaje.

Przemyśl 31 marca 1885.

L. 4172. (2436 1—3)

Na dniu 28 maja, 30 czerwca i 3 sierpnia 1885 zawsze o godzinie 10 rano przeprowadzi podpisany sąd egzekucyjną sprzedaż realności pod nk. 133 w Szczawnicy wyżnej położonej niehipotecznej Marcina Gondka własnej na rzecz Gittli Rappaportowej pto 60 zł. w. a. z pn.

Cena wywołania 210 zł.

Zakład 20 zł.

Resztę warunków, protokół opisania i oszacowania w registraturze do przeglądu.

Krościenko, 31 grudnia 1884.

L. 1225. (2279 1-3)

C. k. sąd obwodowy tarnowski podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności Jozuy Maschlera w kwocie 6000 zł. aw. z należytościami dodatkowemi dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna realności pod nk. 29 w Tarnowie na Zawalu położonej, do dłużnika Jakóba M. Schönwethera należącej.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie tutejszym w jednym terminie na dniu 18 maja 1885 godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 26 568 zł.

Na terminie tym realność ta za jakąkolwiekbądź cenę sprzedaną będzie.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 2656 zł.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze c. k. sądu obwodowego.

O rozpisaniu tej licytacyi otrzymują zawiadomienie obydwie strony, c. k. główny urząd podatkowy w Tarnowie, c. k. Prokuratorya skarbu we Lwowie, wszyscy wierzyciele hipoteczni, wierzyciele, którzyby po dniu 28 kwietnia 1884 do hipoteki tej realności weszli, lub którymby uchwała niniejsza z jakiegokolwiek powodu nie została doręczoną, do rąk kuratora w osobie adw. dra Ringelheima, z substytucyą adw. dra Goldhammera ustanowionego, tudzież przez edykt, którego ogłoszenie równocześnie zarządza się.

W Tarnowie, dnia 5 marca 1885.

Zl. 11949. (2421 1—3)

Beim k. k. Bezirksgerichte in Kałusz wird zur Hereinbringung der Forderung des Saul David Adlersberg im Betrage von 725 fl. ö. W. sNG. die exekutive Veräußerung durch öffentliche Feilbiethung der den Erben des Nechemie Mandelbaum gehörigen, keinen Tabularkörper bildenden, sub CN. 226 in Podmichale und sub CN. 90 in Chocin gelegenen mit den Protokollen vom 25. Juni 1878, Zl. 5254, vom 25. Juli 1878 Zl. 5826 dann vom 22 Juli 1878, Zl. 6089, pfandweise beschriebeen, und mit dem Protokolle vom 20. Juli 1882, Zl. 9182 exekutiv abgeschätzten Realitäten am 1. Juli und 3. August 1885, jedesmal um 10 Uhr Vormittags vorgenommen werden, wobei diese Realitäten nur über oder um den Schätzungswerth, und zwar die in Podmichale sammt einer Wassermühle nach dem amerikanischen Systeme, im Betrage von 12210 fl. 46 kr., jene in Chocin im Betrage von 896 fl. 60 kr., entweder beide zusammen oder auch einzelnweise werden veräußert werden.

Das Vadium beträgt 10 prc. des Schätzungswerthes.

Sollte die Veräußerung um den Schätzungswerth nicht zu Stande kommen, so werden die Pfandgläubiger zur Festsetzung erleichternder Bedingnisse auf, den 3 September 1885 um 9 Uhr Vorm. vorgeladen.

Die Protokolle über die pfandweise Beschreibung und der Schätzungsakt, sowie die übrigen Feilbiethungsbedingnisse können bei Gericht eingesehen werden.

Für diejenigen Gläubiger, denen der Lizitationsbescheid gar nicht oder zu spät zugestellt werden sollte, wird Abraham Falk von Kałusz zum Kurator bestellt.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Kałusz, am 25. Jänner 1885.

Zl. 3503. (2428 1—3)

Vom k. k. Landesgerichte zu Czernowitz wird bekannt gemacht, daß zur Hereinbringung der, der Elisabeth Winter zustehenden Forderung per 3000 fl. ö W. sNG. die exekutive öffentliche Feilbiethung der im Lastenstande der dem Marcus Tonner gehörigen Güter Techlow wie Grundbucheinlage z. Zl. 281 sub Post 7 des Lastenblattes für Frau Olga Gräfin Komorowska versicherten und nunmehr für Elisabeth Winter unter Lastenpost 12 z. Zl. 54189/882 superbelasteten lebenslänglichen Rente per 2000 fl. jährlich bewilligt worden ist, und wird diese Feilbietung an drei Terminen, nämlich am 2. Juni, am 9. Juli und am 28. August 1885 jedesmahl um 10 Uhr Vorm. hiergerichts unter nachstehenden Bedingungen abgehalten werden:

1. Die feilzubietende Rente wird bei den ersten und zweiten Termine nicht unter den als Ausrufspreis angenommenen Schätzungswerthe von 40.000 fl. ö. W., beim dritten Termine aber auch unter diesem angenommenen Schätzungswerthe hintangegeben.

2. Jeder Kauflustige ist gehalten vor Beginn der Lizitation an Vadium den Betrag von 2000 fl. zu erlegen.

Die vollständigen Feilbietungsbedingniße und der Tabularextrakt sowie der Schätzungsakt können in der hiergerichtlichen Registratur und am Tage der Feilbietung auch bei der Lizitationskommission eingesehen werden.

Hievon wurden beide Theile Markus Tenner und S. Ebersohn und die unbekannten Ortes sich aufhaltenden Gläubiger sowie diejenigen, denen der Lizitationsbescheid oder einer der nachfolgenden Bescheide, aus welchen Grunde immer gar nicht oder nicht rechtzeitig zugestellt werden sollte, beziehungsweise, welche erst nach dem 17. November 1884 an die Gewähr der feilzubietenden Rente gelangen sollten, durch den für sie unter einem in der Person des Adv. Dr. Goldenberg mit Substituirung des Adv. Dr. Sokal mit Dekret bestellten Curator verständigt.

Czernowitz, am 14. Februar 1885.

L. 10054. (2269 1—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 18 maja 1885 i 27go maja 1885, powyżej ceny szacunkowej zaś 8 czerwca 1885 nawet poniżej ceny, licytacya realności l. 156 według wyk. hip. 65 gminy kat. Werchraty Aftanazego Bałucha własnej na rzecz zakładu kredytowego włościańskiego pto 168 złr. 40 ct. zpn. Cena wywołania 400 złr. wadyum 40 złr. Resztę warunków akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze. Dla nie znanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli i dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem Antoniego Dudę.

W razie nieudałej sprzedaży na powyższych terminach wyznacza się do przesłuchania wierzycieli hipotecznych termin na dzień 9 czerwca 1885 godz. 9 rano.

C. k. sąd powiatowy.

Rawa, 30 grudnia 1884.

L. 802. (2572 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Kulikowie zawiadamia, że w sprawie egzekucyjnej c. k. uprz. gal. zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi przeciw Fedkowi i Haśce Chomiak pto 150 złr. licytowaną będzie w sądzie na dniu 30 kwietnia, 28 maja i 30 czerwca 1885, o 10 godzinie rano realność pod l. domu 10 w Kulikowie położona ciało tabularne stanowiąca.

Cena wywołania 600 złr. wadyum 60 złr. w. a.

Resztę warunków i akta przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kulików, dnia 13 lutego 1885.

L. 4004. (2581 3—3)

Dnia 28 kwietnia 1885, dnia 26 maja 1885 i dnia 23 czerwca 1885, o godzinie 10tej rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 103 w Kamionkach położonej nieobjętej masy spadkowej Zacharka Pasiecznika własnej, wykazem hipotecznym l. 238 objętej. wsprawie Chaima Löwensohna przeciw nieobjętej masie spadkowej Zacharka Pasiecznika pto 51 złr. zpn.

Cena szacunkowa wywołania wynosi 588 zł. Wadyum 58 złr. 80 ct. przy pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania, przy trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie. Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratorem p. Teofila Czeluścińskiego w Skałacie

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszo sądowej registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy

Skałat, dnia 26 września 1884

L. 3981. (2567 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Jordanowie podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi stowarzyszenia pożyczkowego „Wzajemna pomoc“ w Makowie w kwocie 37 złr. 46 cnt. zpn., przedsięwziętą zostanie w dniach 27 kwietnia 1885, 26 maja 1885 i 24 czerwca 1885, każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę realności dłużnika Jana Szklanego w gminie Osielcu pod l. 73 położonej.

Cena wywołania wynosi kwotę 50 złr.

Wadyum kwotę 5 złr. wa.

Resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tut. sądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Jordanów, dnia 26 września 1884.

L. 3982. (2568 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Jordanowie podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi stowarzyszenia pożyczkowego „Wzajemna pomoc“ w Makowie w kwocie 286 złr. 50 cnt. wa. zpn., przedsięwziętą zostanie w dniach 28 kwietnia 1885 27 maja, i 25 czerwca 1885, każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę realności dłużnika Wojciecha Majchrowicza w gminie Skawie pod lk. 52 położonej.

Cena wywołania wynosi kwotę 1074 zł.

Wadyum kwotę 108 złr. wa.

Resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tut. sądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Jordanów, dnia 23 września 1884.

L. 803. (2571 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Kulikowie zawiadamia, że w sprawie egzekucyjnej c. k. uprz gal. zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi przeciw Janowi i Marcie Paszkowskim pto 50 złr. z pn. licytowaną będzie w sądzie na dniu 30 kwietnia, 28go maja i 30 czerwca 1885, o 10tej godzinie rano realność pod l. kons. 66 w Nowemsiole położona, ciało tabularne stanowiąca.

Cena wywołania 200 złr. wadyum 20 złr. w. a.

Resztę warunków i akta przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kulików, dnia 12 lutego 1885.

Upadłości.

L. 19258. (2640 1—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszystek ruchomy, jakoteż na wszystek nieruchomy, a w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 Nr. 1. D. p. p. położony majątek protokołowanego kupca Jonasza Ehrlicha we Lwowie

Kierownictwo tego konkursu poruczą się panu c. k. radcy sądu krajowego Samolewiczowi jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się pana adwokata krajowego dr. Schaffa, wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów, służących do wykazania ich pretensyi, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 30 kwietnia 1885 godzinę 10tą przed południem w biurze p. komisarza.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym sądzie krajowym, wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 30 czerwca 1885 i podać ją na terminie na dzień 21go lipca 1885, godzinę 10 przed południem, wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensyami, przysługa prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli — inne osoby, posiadające ich zaufanie.

Na terminie, wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzytelności, ma być usiłowane przyprowadzenie do skutku ugody w myśl §. 68 ust. konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej“.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 18 kwietnia 1885.

L. 58542. (2639)

C. k. sąd krajowy w sprawach cywilnych we Lwowie ogłasza, że w sprawie konkursowej stowarzyszenia posługaczy publicznych miasta Lwowa zarejestrowanego z ograniczoną poręką, został termin do wyboru zastępcy zarządcy masy i członków wydziału wierzycieli odroczony na dzień 27go kwietnia 1885 godzinę 10 przed południem w biórze 11tem (2 piętro).

Lwów dnia 11 kwietnia 1885.

L. 31. (2600 3—3)

Do sprawdzenia wierzytelności Buber et Schermant do masy rozbiorowej Matiasza Mandel i odebrania przysięgi manifestacyjnej od dłużnika wyznaczam termin na dzień 27go kwietnia 1885 o godzinie 9ej rano na który wierzycieli do mego biura wzywam.

Husiatyn, dnia 3 kwietnia 1885.

L. 4392. (2564 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Samborze podaje niniejszem do wiadomości, że otworzył konkurs do całego ruchomego jakoteż w krajach, dla których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 ważną jest, położonego nieruchomego majątku Jozefa Kleina kupca, w Samborze zamieszkałego.

Kierownictwo upadłości tej porucza się c. k. radcy sądów krajowych dr. Wilhelmowi Leżańskiemu, a tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się adw. kraj. dr. Bazylego Wołosiańskiego.

Wszyscy ci, którzy do tej masy konkursowej jako wierzyciele konkursowi pretensyę rościć chcą, mają takowe nawet w razie, gdyby o nie spór wytoczony był w ciągu 60 dni, od dnia ogłoszenia tego edyktu, w tutejszym sądzie obwodowym wedle przepisu ustawy konkursowej w celu zapobieżenia zagrożonym w tejże skutkom prawnym, zgłosić się i na terminie, który na dzień 30 czerwca 1885 ustanawia się, przed komisarzem konkursowym do likwidacyi do oznaczenia pierwszeństwa wnieść.

Termin ten wyznacza się zarazem także i do zawarcia ugody.

Wierzycielom, którzy na ogólnym terminie likwidacyjnym staną i pretensye swe zgłoszą, służy prawo powołać inne osoby w miejsce dotychczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli.

Do zatwierdzenia przez sąd ustanowionego albo do zamianowania innego zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i członków wydziału wierzycieli, wyznacza się termin na dzień 6 maja 1885, o godzinie 10 przed południem wobec komisarza konkursowego.

Zarazem zawiadamia się wierzycieli, którzy nie w Samborze mieszkają, że wedle §. 111 zastępcę w Samborze mieszkającego, celem doręczania uchwał oznajmić mają, inaczej bowiem na wniosek komisarza konkursowego dla nich kurator na ich koszta i niebezpieczeństwo ustanowionym zostanie.

Dalsze ogłoszenia w ciągu post konk. umieszczane będą w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej“.

Sambor, dnia 16 kwietnia 1885.

L. 5106. (2524 2—3)

C. k. sąd obwodowy na podstawie wyboru przez wierzycieli masy rozbiorowej Hermana Katza uskutecznionego ustanawia p. Hermana Merca w miejsce p adwokata dr. Gałeckiego tymczasowym zarządcą tejże masy rozbiorowej, zaś M. D. Brandstädtera zastępcą zarządcy tejże masy rozbiorowej.

Równocześnie ustanawia komisarzem tej masy konkursowej w miejsce c. k. adjunkta sądowego p. dr. Merca, c. k. radcę sądu krajowego p. Chitrego, i to do publicznej wiadomości podaje.

W Tarnowie, 15 kwietnia 1885.

L. 25 kk. (2595 2—3)

Do zbadania przedłożonego przez zawiadowcę masy rozbiorowej Józefa Beisera rachunku z zarządu majątkiem krydalnym jako też do ustanowienia żądanego przez tegoż honoraryum, wyznaczam termin na 4go maja 1885, na 10 godz. rano.

Kołomyja, dnia 12 kwietnia 1885.

komisarz konkursowy.

Księgi gruntowe.

L. 320. (2621)

Komisya hipoteczna przy c. k. sądzie powiatowym w Mielcu urzędująca zawiadamia, iż złożone zostały do powszechnego przejrzenia arkusze posiadania i inne akta, służyć mające do założenia księgi gruntowej dla gminy Rzemień z miejscowością Łuże.

Zarzuty przeciwko prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być mogą w sądzie powiatowym lub przed komisyą hipoteczną do dnia 29 kwietnia 1885, w którym dalsze dochodzenia prowadzone będą.

Mielec, dnia 20 kwietnia 1885.

L. 319. (2622)

Komisya hipoteczna przy c. k. sądzie powiatowym w Mielcu urzędująca zawiadamia, że dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej Dobrynin dnia 28 kwietnia 1885, rozpoczyna.

Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gminnych.

Mielec, dnia 18 kwietnia 1885.

L. 73. (2630)

C. k. sąd powiatowy zawiadamia iż złożone u niego zostały do powszechnego przejrzenia arkusze posiadania i inne akta służyć mające do założenia księgi gruntowej dla gminy Maszkowice z miejscowością Szczeręż.

Zarzuty przeciwko prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być mogą w sądzie powiatowym lub przed komisarzem hipotecznym dnia 27 kwietnia 1885 w którym dalsze dochodzenia miejscowe przeprowadzi będzie.

Stary Sącz dnia 18 kwietnia 1885.

L. 2555. (2633)

Komisya hipoteczna c. k. sądu powiatowego w Myślenicach zawiadamia, że arkusze posiadania wraz sprostowanemi spisami posiadłości i kopiami map katastralnych, tudzież protokoły dochodzeń odnoszące się do założenia księgi hipotecznej dla gminy katastralnej Jawornik od 25 kwietnia 1885, w c. k. sądzie powiatowym w Myślenicach złożone będą do powszechnego przejrzenia.

Zarzuty przeciwko prawdziwości arkuszów posiadania mogą być wniesione ustnie lub pisemnie w Myślenickim c. k. sądzie powiatowym albo u kierującego dochodzeniem dnia 26 kwietnia 1885 na którym dniu na zgłoszone zarzuty dalsze dochodzenia prowadzone będą.

Myślenice, dnia 16 kwietnia 1885.

L. 150. (2559 1—3)

Niniejszem podajemy do publicznej wiadomości, iż Eligiusz Sobolewski c. k. notaryusz w Turce z tego zeszedł świata. Wzywamy przeto wszystkich, którzyby na mocy prawa zastawu im w myśl §. 28 ust. not. z ustawy przysługującego pretensye do zaspokojenia z kaucyi jego rościć sobie mogli, takowe w przeciągu sześciu miesięcy od dnia trzeciego ogłoszenia tego wezwania do tej c. k. Izby notaryalnej zgłosili, gdyż po upływie tego terminu przyzwolimy bez względu na ich pretensye na wydanie tej kaucyi.

Z c. k. Izby notaryalnej Samborsko - Przemyskiej.

W Przemyślu, dnia 28 marca 1885.

L. 3299. (2610 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie podaje do publicznej wiadomości, że Binem Karfiol i Mariem Gewürtz prawonabywcy M. E. Kehlmana wnieśli prośbę na dniu 12 stycznia 1885 l. 496 o amaortyzacyę wrzekomo zgubionego wekslu z daty Tarnów 26 lutego 1865 na 1000 złr. w. a. opiewającego za trzy miesiące od daty płatnego przez M. E. Kohlmana nawłasne zlecenie wystawionego a przez Judę Schenirera i Feigę Schenirer akceptowanego i wzywa posiadacza tego wekslu, aby takowy w terminie 45 dniowym licząc od dnia ogłoszenia wezwania po raz trzeci w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“ tutejszemu sądowi przedłożył gdyż w przeciwnym razie weksel ten za umorzony uznanym będzie.

W Tarnowie dnia 2 kwietnia 1885.

L. 306. (2483 1—3)

Sieniawski c. k. sąd powiatowy uwiadamia Chaninę Katz z miejsca pobytu niewiadomego, że w sprawie egzekucyjnej Seliga Sprunga przeciw niemu i Sarze Katz o zapłacenie 27 złr. 49 ct. dla Chaniny Katz, Jędrzej Czyrny kuratorem ustanowiony został i zarazem wzywa go. by sądowi pełnomocnika wskazał gdyż inaczej wynikłe skutki sam sobie przypisze.

Sieniawa, dnia 17 stycznia 1885.

L. 3797. (2473 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie wzywa tych, którzyby kwit c. k. Kasy podatkowej w Jaśle na kaucyę złożoną przez Altera Schinagla z Siepietnicy jako przedsiębiorcy dostawy szutru na gościńce państwowe w kwocie 63 złr. pod art. 356/80 złożoną w rękach mieli na rok cały od dnia ogłoszenia niniejszego z poleceniem przedłożenia takowego w tymże czasie, ile że takowy za nieważny uznany zostanie i wystawca na takowy odpowiadać nie będzie obowiązany.

W Tarnowie, dnia 19 marca 1885.

L. 5417. (2540 1—3)

Zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Jana Machowskiego, że rezolucya z dnia 8 sierpnia 1882 l. 2752 wedle której Jana Puskarza właściciela realności wyk. hip. l. 33 gm. Zawada objętej na imię Jana Machowskiego zapisanej na podstawie kontraktu kupna i sprzedarzy notaryalnie w Dębicy dnia 14 kwietnia 1881 l. r. 2505 uznanego zaintabulowano ustanowionemu kuratorowi Józefowi Madurskiemu doręczoną została.

C. k. sąd powiatowy

Dębica, dnia 4 października 1884.

L. 8777. (2544 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Łańcucie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Katarzynę Ziołkowską, iż ojciec jej Jan Fraj zmarł w Żołyni wsi w dniu 8go stycznia 1883 bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.

Wzywa się ją zatem, aby w przeciągu jednego roku od dnia niniejszego ogłoszenia w tutejszym sądzie się stawiła i oświadczenie do spadku tem pewniej wniosła ile że w przeciwnym razie spadek tylko z zgłaszającemi się spadkobiercami i ustanowionym dla niej kuratorem Wojciechem Małalskim przeprowadzony zostanie.

Łańcut, dnia 14 września 1884.

L. 199. (2414 1—3)

Zawiadamia się spadkobierców, iż w sprawie ustnej Zofii Baniak przeciw Gabryelowi Baniakowi, nieletnim Salomei i Maryannie Hamielec, i nieobjętej masie spadkowej po Wiktoryi Zacharowej o zniesienie spólności posiadłości wyk. hip. 53 ks. gr. gminy Mokrzyska ustanowiono dla nieobjętej masy Wiktoryi Zacharowej kuratora ad actum w osobie Jana Zachary z Mokrzyski.

C. k. sąd powiatowy

Brzesko, dnia 10 lutego 1885

L. 15043. (2369 1—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Aleksandra Wiktora dwojga im. Hićkiewicza, celem doręczenia uchwały tabularnej ts. z dnia 9 sierpnia 1884 l. 35.823 mocą której na podstawie cessyi przez niego na rzecz Franciszka Zimy dnia 9 lipca 1884 i tegoż ostatniego dnia 22 lipca 1884 na rzecz c. k. uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi zeznanych tenże zakład za właściciela pretensyi 9000 złr. w. a. dnia 30go listopada 1893 płatnej w stanie biernym realności pod l. $74^1/_4$ we Lwowie intabulowanej, zaintabulowanym został, p. adwokata dra Skowrońskiego z substytucyą p. adwokata dra Srokowskiego kuratorem. O czem go niniejszem edyktem zawiadamiamy.

Lwów, dnia 28 marca 1885.

Zl. 4240. (2526)

Das k. k. Landes- als Handelsgericht in Krakau verordnet die Eintragung im Handelsregister für (Gesellschaftsfirmen), daß in die schon bestehende und protokollirte offene Handelsgesellschaft unter der Firma: „Erste galizische Portland-Zement-Fabrik in Szczakowa“ oder polnisch „Pierwsza galicyjska fabryka Portland Cementu w Szczakowej“ mit dem Sitze in Szczakowa und welche aus den offenen Gesellschaftern Moritz Fritsche, Adolf Josephy und Karl Daniel Hechter besteht mit dem 1. Jänner 1885 als offener Gesellschafter Theodor Sixt Fabrikant in Bielitz eingetreten ist. Sowie den obigen offenen Gesellschaftern steht auch dem neu eingetretenen Gesellschafter Theodor Sixt für seine Person allein das Vertretungsrecht der Handelsgesellschaft und das Recht der Firma-Zeichnung zu und zwar so, daß Theodor Sixt unter dem vorgedruckten oder niedergeschriebenen Wortlaut der Firma in deutscher Sprache: „Erste galizische Cement Fabrik in Szczakowa“ oder in polnischer Sprache „Pierwsza galicyjska fabryka Portland cementu w Szczakowej“ seine Namensunterschrift Theodor Sixt beisetzen wird.

Krakau, den 20. Februar 1885.

Doniesienia prywatne.

KAZIMIERZ LEWICKI
GŁOWNY SKŁAD DLA GALICYI
porcelany, szkła i towarów mięszanych
we Lwowie, ul. Trybunalska l. 6.
Założony w roku 1845

poleca do upiększania ogrodów
KULE |banie|
szklanne zwierciadlane
w różnych wielkościach i kolorach.

Konkurs

na jedno stypendyum z fundacyi ś. p. **Franciszka Orzęckiego**, o rocznych 63 złr. a. w., dla wysłużonego prywatnego oficyalisty, niezdolnego do pracy' który przekroczył 65 rok życia.

Podania zaopatrzone świadectwami służbodawców, ubóstwa i moralności, jako też metrykę chrztu, należy wnosić do końca maja b. r do komisyi Instytutu ubogich chrześcian w pałacu arcybiskupim obrz. łać. we Lwowie.

Z komisyi Instytutu ubogich chrześcian.
Lwów, dnia 19 kwietnia 1885.
L. 55. (2643 1 - 3)

SOLITER wyleczenie niezawodne w *dwóch godzinach* przez użycie *Globules Secretana* apt. uwień. nagrodą. Środek *nieomylny*, przyjęty w szpitalach Paryzkich. *Globules Secretan* usuwają wszelkiego gatunku robaki u ludzi i zwierząt domowych.

UWAGA. *Znakomite powodzenie* Globules Secretan *dało powód do licznych podrabiań, których chorzy starannie unikać powinni.*

We Lwowie w aptece P. Mikolascha, w Krakowie w aptekach PP. Trauczyńskiego i Redyka.

Folwark

15 minut od miasta pow. Przemyślany odległy, ma 71 m. 1539 s. przestrzeni, wygodny dom mieszkalny, stodołę, szopy, spichlerz, stajnie, wozownię, drewutnię, kurnik, karmniki i piwnicę, jest za cenę 8000 złr. bez pośrednictwa zaraz do nabycia. — Bliższej wiadomości udzieli Bronisław Strzelecki w **Borszowie,** poczta **Przemyślany**. (2637)

Dyetaryusz

z 14to letnią praktyką sądową, tak w manipulacyi jako też w koncepcie obznajomiony, poszukuje posady. — Łaskawe zgłoszenia z warunkami, pod liter **W. K. Śniatyn.** 2642 1 3)

ZAPALENIE OSKRZELI, KASZEL, KATARY
KATARY piersi i osłabienie piersiowe, SUCHOTY, Astmy
Leczą się szybko i z pewnym skutkiem przez użycie

KROPEL LIWOŃSKICH
(GOUTTES LIVONIENNES)
Z Kreozotu drzewa bukowego, Smoły Norwegskiej i Balsamu Tolutańskiego
Pa TROUETTE-PERRET

Jest to środek niezawodny, leczący radykalnie wszelkie słabości organów oddechowych, zalecany przez znakomitości lekarskie jako jedynie skuteczny. Jedyny który nie tylko nie utrudza żołądka, ale go jeszcze wzmacnia i obudza apetyt. Dwie krople rano i wieczorem wystarczają do pokonania chorób piersiowych w najsilniejszych objawach.

Skład główny: TROUETTE-PERRET, 165 ulica Saint-Antoine, w PARYŻU, i w głównych aptekach.
Dla uniknienia fałszerstw wymagać należy *Stęmpel francuskiego Rządu* na każdym flakonie.

Dostać można we Lwowie w aptekach Pp. Mikolascha i Krzyżanowskiego. W Czerniowcach w aptece Golichowskiego. 9 6

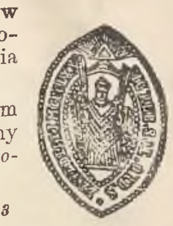
NIE MA BOLU ZĘBOW

kto używa
Elixiru do Zębów
WIELEBNYCH O. O. BENEDYKTYNOW
Opactwa w SOULAC (Gironde)
Dom MAGUELONNE, Przeor
2 MEDALE ZŁOTE : w Bruxelli 1880 r. i w Londynie 1884 r.
NAJWYŻSZE NAGRODY
WYNALEZIONY w roku **1373** przez Przeora PIOTRA BOURSAUD
Flakoniki : 2, 4 i 8 fr.— Proszku Pudełka : 1 fr. 25 c. i 2 fr.— Pasta Pudełka : 2 franki.

« Codzienne użycie kilku kropli rozpuszczonych w wodzie **Elixiru do Zębów Ojców Benedyktynów** zapobiega i leczy próchnienie zębów, które bieli i wzmacnia jak również utwierdza dziąsła wybornie.

« Oddajemy prawdziwą usługę naszym czytelnikom zwracając ich uwagę na ten starożytny i użyteczny preparat *najlepszy ze środków leczących i jedynie zapobiegających wszelkim cierpieniom zębów.* »

Dom założony w 1807 r. AGENT GŁÓWNY : **SEGUIN** *3, ul. Huguerie, 3* BORDEAUX

We Lwowie w aptece Pana P. Mikolascha i w składach perfum PP. Ignacego Jahla i Scherrer i Huttner w Stanisławowie i we wszystkich głównych składach perfum i aptekach.

Pracownia i Skład
GOTOWYCH SUKIEN MĘZKICH
Pawła Piątkowskiego
we Lwowie, plac Halicki l. 13.

Dziękując za dotychczasowe względy Szanownej P. T. Publiczności, polecam i nadal moją pracownię, zaopatrzoną w najnowsze i najmodniejsze towary **wiosenne i letnie** po umiarkowanych cenach. Zaopatrzyłem mianowicie mój magazyn w gotowe i tanie suknie męzkie, tak, że można nabyć **cały garnitur własnej roboty za 13 złr. 50 ct.** i wyżej. [2037 9 ?]

Marynarki w cenie 8 złr. Pantalony męzkie 3 zł. 50 ct. Kamizelki 2 zł. 50 ct.
Wykonywam oraz wszelkie zamówienia w miejscu i na prowincyę akuratnie i po umiarkowanych cenach

Apteka pod Gwiazdą PIOTRA MIKOLASCHA
we Lwowie,

poleca między innemi następujące środki lekarskie, dyetetyczne i kosmetyczne bądź własnego wyrobu, bądz też sprowadzane, które mają rzeczywistą wartość na doświadczeniu długoletnim opartą:

Apteczki homeopatyczne
w ziarnkach Dr. Lutzégo w Cöthen i w płynie własnego wyrobu o różnej ilości środków, także środki pojedyncze w płynie i w ziarnkach.

*** Wody lecznicze musujące**
Alkaliczna, na przeróżne katary kaszle i t. p. **Żelazista,** przeciw blednicy, niedokrewności i t. p. **Gorżka** na rozwolnienie, **Magnowa** przeciw kwasom żołądka, zgadze i t. p. **Salicylowa** przeciw bolom nerwowym artrytycznym febrze i t. p. **Litowa** na cierpienia pęcherza i nyrek i t. p. **Jodowa i Bromowa** zawierające jodu lub bromu daleko więcej jak rodzime wody Iwonickie, Rymanowskie, Hallskie itd. —**Chromowa** Dr. Güntza przeciw siphylis, wreszcie **Limoniada angielska musujaca**, łagodny środek rozwalniający.

Olej rybi z miętusa
naturalny, nieczyszczony, ale prawdziwy najlepszy środek dla dzieci limfatycznych i szkrofulicznych olej biały, który często nawet nie jest olejem rybim, nie ma wartości leczniczej.

Wódka francuska
bez soli i z solą według przepisu W. Lee sporządzona ma być środkiem znamienitym w przeróżnych dolegliwościach tak wewnętrznych jakoteż zewnętrznych.

*** Preparaty salicylowe**
Proszek do zębów salicylowy i **woda do zębów** i ust salicylowa, są środkami konserwującemi zęby i dziąsła, chronią od psucia się zębów, niszczą zarodki pruchnienia i odbierają oddechowi woń nieprzyjemną.

*** Warburga Tynktura przeciw febrze**
dawno znany, pewny środek przeciw zimnej febrze, także **pigułki** podobnego składu.

Laseczki przeciw Migrenie i Po-Ho
środek chiński przeciw migrenie, do nacierania nerwu bolącego, skroni, za uszami.

*** Proszek fiakierski**
(Fiaker Pulver),
środek ludowy przeciw kaszlom, chrypkom i duszności.

*** Woda kolońska**
znakomitej jakości, równająca się wyrobom różnych farinów, ale o połowe tańsza.

Maść cudowna Hamburska
bardzo dawny środek przeciw ranom różnego rodzaju.

Esencya do öcz Romershausena
oryginalna, środek wyborny przeciw osłabieniu wzroku, zapaleniu öcz i t. d.

Ekstrakt Oliwy słuchu
w różnych wypadkach upośledzenia słuchu, po chorobach lub wskutek przeziębienia.

Nestle'go Pokarm dla dzieci
zastępujący całkowicie **pokarm z piersi.**

Mleko zgęszczone
nadające się toż samo jako pokarm dziecięcy, lub też w podróży i w okolicach nieobfitujących w nabiał.

*** Pomada Alcaloide**
wynalazku Piotra Mikolascha wyborny środek przeciw wypadaniu włosów i na wzmocnienie porostu

Morasa Płyn wzmacniający włosy
może być użyty sam przez się lub wespół z powyższą pomadą.

*** Proszek mięsny**
znakomity w przypadkach osłabienia, w chorobach wycieńczających lub w rekonwalescencyi.

Wata gośćcowa Pattisona
do okładania członków gośćcem lub reumatyzmem nawiedzonych.

Olejek ze szpilek sosny naszej i Olejek ze szpilek sosny alpejskiej
(Latschen Kieferöl)
służą do napełnienia pomieszkania zapachem drzew szpilkowych, który to zapach działa zbawiennie na płuca i wszystkie organa oddechowe. Używa się za pomocą rozpylacza.

*** Środek na nagniotki**
wyborny, który użyty według przepisu w przeciągu kilku dni doprowadza każdy nagniotek do takiego stadyum, iż daje się łatwo całkowicie wyjąć bez najmniejszego bolu a nagniotek na tem miejscu już nie odrasta.

Bromum solidificatum
środek koniecznie potrzebny do odwietrzenia izb po chorych na choroby zaraźliwe.

Balsam Veteriniego
oryginalny i własnego wyrobu, środek do użytku we- i zewnętrznego przeciw różnorodnym dolegliwościom.

Środki gwiazdką oznaczone są wyrabiane w aptece pod Gwiazdą.

Gadzięhina
do nacierania członków dotkniętych reumatyzmem, gośćcem lub newralgią. usuwa ból na długi czas.

*** Mentyna**
służy do płukanek, może być jednak użyta także wewnetrznie na bole w żołądku.

Cachou
usuwa zapach potraw i woń tytoniu z ust. Bardzo wygodny środek, gdyż maciopki kawałeczek wystarcza do osiągnięcia powyższego celu.

Szczoteczki do zębów
najlepsze z pierwszorzędnej fabryki w Paryżu różnej szerokości i twardości.

Perfumy francuskie
Triples extraits: Fiołków, Resedy, Millefleurs, Patchouli Ylang-Ylang, Jaśmin, i t. p., napełniane tu do flaszeczek mniejszych i większych, przezco te same perfumy, które z Paryża w flakonach przychodzac bardzo drogo kosztują, daleko są tańsze.

Kakao odtłuszczone
w proszku do sporządzenia napoju nader zdrowego i tuczącego.

Czekolada homeopatyczna
czyli zdrowia, składająca się z czystego kakao i cukru bez innych przypraw i korzeni.

Kawa homeopatyczna
Dr. Lutzégo dająca zdrowy napój tożsamo:

*** Kawa żołędziowa**
obydwie daleko smaczniejsze i zdrowiu służące jak wszystkie kawy z cychoryi, fig i t. p.

*** Ocet desynfekcyjny**
służy przez rozpylanie lub rozgrzewanie na blasze do odwietrzania pomieszkania podczas chorob i do usunięcia zapachu potraw po jedzeniu.

*** Puder ryżowy**
czysty bardzo miałki, nieszkodliwy płci, przeciwnie konserwują cy. odciagajacy goraco i wsiakajacy tłusty pot.

*** Płyn na odmrożenie**
osobliwie na odmrożone ręce, które w krótkim czasie całkowicie do stanu normalnego przyprowadza.

Krowianka Morawska
humanizowana nadchodzi co kilka tygodni w świeżym stanie.

*** Cukierki i Czekoladki z santoniną**
przeciw robakom i glistom u dzieci.

Apteka pod **Gwiazdą** utrzymuje wielkie składy **przyborów chirurgicznych** z kauczuku i innych materyałów z pierwszych fabryk niemieckich i francuskich mianowicie: **Wstrzykawki** różnorodne z kauczuku, szkła cyny i do różnych celów, **pończochy elastyczne, poduszki kauczukowe, worki na lód, płótno kauczuk,** do podkładek, **respiratory, bougies i katetery** przeróżne, **przepaski, koneweczki Esmarcha i Hegara, mlekociągi, pędzle do öcz i do gardła, flaszki do karmienia dzieci** i różne inne także dla lekarzy jako też dla publiczności. **Opatrunków Listera ma skład główny** najpierwszej fabryki tych wyrobów, **Hartmana i Kieslinga,** jest więc w możności sprzedawać taniej jak każda konkurencya.

Adres na telegramy i listy: Apteka Mikolascha Lwów. [2038 8-12]

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera. (Zarządca Władysław J. Weber). Papier z [illegible] Mühl.